

371.9123
ผ179ก

การประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มี
ความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย

371.9123 ผ179ก
ผดุง อารยะวิญญู.
การประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ
SWU 31011101666097

สนับสนุนโครงการโดยศูนย์ภาษา

องศ์การ ชีมีโอ

นิติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์ภาษา องค์การ ซีมีโอ (Southeast Asian Ministers of Education Organization Regional Language Center) ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารศูนย์ภาษา ที่มอบทุนวิจัย และความไว้วางใจในการปฏิบัติงานนี้ให้ลุล่วงไปด้วยดี

การประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษครั้งนี้เป็นการประเมินโดยยึดหลักสูตรของนักเรียนปกติเป็นหลัก เนื่องจากหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นหลักสูตรเดียวกันกับที่ใช้กับนักเรียนปกติ ส่วนวิธีการประเมินนั้นก็ยึดวิธีการที่ใช้กับนักเรียนปกติเป็นเกณฑ์ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ จำเป็น จิตจำ แห่งโรงเรียนโสตศึกษาสงขลา อาจารย์ สุบิน นายอง แห่งโรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี อาจารย์ วิรัช กล้าหาญ แห่งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ ที่มีบทบาทสำคัญในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยนี้ จะมีบทบาทในการนำไปใช้ เพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษแก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในอนาคต

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายหลักของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย โดยมีจุดประสงค์เฉพาะ คือ เพื่อประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กเหล่านี้ได้ผลหรือไม่เพียงใด เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และปัญหาอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในโรงเรียนโสตศึกษา ในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนทุกคนในโรงเรียนโสตศึกษาทุกโรงเรียนที่มีการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนเหล่านี้กำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 154 คน ครูผู้สอนได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วย โดยเลือกครูประมาณ 25% จากครูในทุกโรงเรียนโสตศึกษา ครูที่สอนภาษาอังกฤษ ใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ส่วนครูอื่นเลือกโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ได้ครูเป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 10 คน รวม 70 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและนักเรียนทั้งสิ้น 224 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งหมด 7 ชุด 5 ชุดแรกเป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบทดสอบเหล่านี้มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .64 ถึง .90 ส่วนเครื่องมืออีก 2 ชุด เป็นแบบสอบถามสำหรับครูและแบบสอบถามสำหรับนักเรียน เครื่องมือทั้งสองชุดหลังนี้มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพในเกณฑ์ใช้ได้

ในการเก็บข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทดสอบภาษาอังกฤษของนักเรียนในปลายภาคเรียนที่ 2 ซึ่งนักเรียนเรียนจบหลักสูตรแล้ว และอยู่ระหว่างเตรียมตัวสอบ การประเมินใช้แบบทดสอบภาษาอังกฤษทั้ง 5 ชุด ก่อนทดสอบภาษาอังกฤษ ได้ประเมินทัศนคติของนักเรียน ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ส่วนทัศนคติของครูนั้น ได้รับการประเมินพร้อมกับ การทดสอบภาษาอังกฤษของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐานคะแนนที (T-score) และเปอร์เซ็นต์

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย ไม่ได้ผลเท่าที่ควร ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2. ครูในโรงเรียนโสตศึกษา มีความเห็นว่า หากจะสอนภาษาอังกฤษ แก่นักเรียนประเภทนี้ต่อไป ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. ครูในโรงเรียนโสตศึกษา มีความเห็นว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในระดับปานกลางในด้านการเขียน ส่วนทักษะในด้านการฟัง การพูด และการอ่านนั้น มีปัญหามากอย่างแน่นอน

4. นอกจากนี้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยังมีปัญหามากในการเรียนภาษาไทย มีปัญหาในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ในระดับค่อนข้างมาก ในส่วนการเตรียมตัวด้านอาชีพและการปรับตัวทางสังคมนั้น มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้ชี้แนะให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในประเทศไทย โดยเฉพาะหลักสูตร ตำราเรียน คู่มือครู ควรได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องตามความต้องการ และความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2. การอบรมครู การฝึกหัดครู ครูที่ทำหน้าที่สอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรได้รับการอบรมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้โดยเฉพาะ

3. ควรมีการปรับปรุงเกี่ยวกับการฝึกอาชีพในโรงเรียน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้มากขึ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ควรมีการจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1: บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
สภาพปัญหา	2
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
ข้อจำกัดของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2520	6
หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ	8
จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษ	10
ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผล	14
โรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	16
ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	17
ปัญหาทางจิตวิทยาและสังคม	19
สมมุติฐานการวิจัย	21
3 แบบแผนการวิจัย	22
กลุ่มตัวอย่าง	22
เครื่องมือการวิจัย	23
การรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	24
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26

เกณฑ์ในการประเมินผล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	28
ทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	33
ความพึงพอใจของครู	35
ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	39
ปัญหาอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	40
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
สรุปผลการวิจัย	46
อภิปรายผล	48
ข้อเสนอแนะ	52
ก. ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	52
ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต	52
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	56
ภาคผนวก ก เครื่องมือในการวิจัย	57
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อ	89
ภาคผนวก ค คะแนนดิบ	93
ภาคผนวก ง คำนวณแบบทดสอบ	99

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520	9
2	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาษาอังกฤษ สำหรับชั้น ป.5 - ม.3	24
3	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ กำหนด	28
4	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 และชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 ทดสอบโดยใช้ภาษามือ	29
5	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทดสอบโดยใช้วิธีปกติกับภาษามือ	30
6	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - 3 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ	31
7	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - 3 เปรียบ เทียบกับเกณฑ์ปกติ	32
8	ทัศนคติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำ แนกตามโรงเรียน	34
9	ระดับความพึงพอใจของครูต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามโรงเรียน	35
10	ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ ยิน ว่าควรสอนต่อไป หรือควรงดสอน	37

11	ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามที่ ครูระบุ จำแนกตามทักษะ	39
12	ปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามที่ครูระบุ จำแนกตาม ลักษณะของปัญหา	40
13	ปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามที่ครูระบุ จำแนกในรายชื่อ	41
14	ปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่พบบ่อยที่สุด ตามที่ครูระบุ จำ แนกเป็นรายชื่อ	43

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520	7
2 กราฟแท่งแสดงความคิดเห็นของครูต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่าควรสอนต่อไปหรือควรดสอน	38

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมายสำหรับคนในทุกชาติ การแสดงออกของเด็กในหลายลักษณะถึงเป็นรูปแบบหนึ่งของภาษา (Harris, 1971) การแสดงออกซึ่งความรู้สึกของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นการร้องไห้ หัวเราะ แสดงความไม่พอใจ ความดีใจ ไม่ว่าจะเป็นด้วยท่าทางหรือด้วยการพูด ต่างก็เป็นรูปแบบต่าง ๆ ของภาษาทั้งสิ้น การสื่อความหมายระหว่างเด็ก กับ พ่อแม่ เพื่อน ครู หรือบุคคลอื่น ก็ล้วนแต่แสดงออกมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งของภาษาทั้งสิ้น ซึ่งการแสดงออกในบางลักษณะดังกล่าว เข้าใจได้ดีกว่าการบรรยายด้วยคำพูดเสียอีก ภาษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น จะมองข้ามปัญหาทางภาษาไม่ได้

ภาษาของมนุษย์จะมีความหมายสมบูรณ์ได้ จะต้องประกอบขึ้น ด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ เสียง รูปร่าง และ ความหมาย หรือเรียกชื่อโดยใช้ศัพท์ทางภาษาศาสตร์ว่า สัทศาสตร์ ซึ่งรวมกันเข้าเป็นภาษาที่มีระบบค่อนข้างซับซ้อน แต่สามารถทำความเข้าใจได้โดยง่ายนัก (Moore, 1978) เนื่องจากภาษาแต่ละภาษามีโครงสร้างที่ค่อนข้างซับซ้อน การใช้ภาษาพูดจึงมีลักษณะเฉพาะและเป็นลักษณะประจำของแต่ละภาษา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ภาษาแต่ละภาษามีลักษณะแตกต่างกัน

รูปแบบของการสื่อความหมายที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ คือ ภาษา และส่วนที่สำคัญมากและใช้สื่อสารได้เร็วที่สุดของภาษา คือ การพูด ในสังคมแทบทุกแห่ง เด็กส่วนมากเรียนภาษาโดยการพูด สำหรับเด็กที่มีสายตาดและการได้ยินปกติเห็น สามารถเรียนรู้ภาษา และพัฒนาการพูดของตนเองได้ เด็กปกติส่วนมากสามารถพูดได้ก่อนอายุได้ 5 ขวบ ในการเรียนภาษานั้น เด็กจะพูดได้ก่อนการอ่านและการเขียน ซึ่งทักษะทั้งสองด้านนี้กล่าวถึงในตอนหลังนี้ จะตามมาในภายหลัง หลังจากที่ได้พูดได้แล้ว

เด็กปกติสามารถมีพัฒนาการทางภาษาได้เป็นอย่างดีแต่สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น เนื่องจากไม่สามารถฟังได้เข้าใจจึงไม่สามารถมีพัฒนาการทางภาษาได้ดีเท่าเทียมกับเด็กปกติ โดยเฉพาะการฟังภาษาในช่วงอายุ 5 ปีแรก ความบกพร่องทางการสื่อความหมายในช่วง 5 ปีแรกนี้ มีผลกระทบต่อพัฒนาการทางภาษา จิตวิทยา และสังคมของเด็กอย่างมหาศาล ปัญหาจึงจะมีมากขึ้นหากเด็กต้องเรียนภาษามากกว่าหนึ่งภาษาในเวลาเดียวกัน เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทยต้องเรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษพร้อม ๆ กัน คงประสบกับปัญหาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สภาพปัญหา

การสื่อความหมายเป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กเหล่านี้ไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการพูด จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้วิธีการสื่อสารอื่นใดมีประสิทธิภาพกว่า และได้ผลกว่าการพูด ดังนั้น ภาษาท่าทางจึงเป็นภาษาที่เด็กเหล่านี้ใช้กันทั่วไปและเป็นภาษาแรกของเขา เมื่อเด็กเติบโตขึ้นและถึงเกณฑ์เข้าโรงเรียน เด็กต้องเรียนภาษาไทย ตามหลักสูตรของโรงเรียน และนักเรียนบางคนซึ่งเป็นส่วนมากต้องเรียนภาษามือไทยควบคู่กันไปด้วย ดังนั้น เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กหูหนวกต้องเรียนรู้ภาษาถึง 3 ภาษาในโรงเรียน คือ ภาษาท่าทางเดิมของเขา ภาษาไทย และภาษามือ เมื่อโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กเหล่านี้ ภาษาอังกฤษที่เด็กเรียนจึงไม่ใช่การเรียนภาษาที่สองเหมือนเด็กปกติ แต่เป็นภาษาที่ 4 ของเด็กประเภทนี้ เมื่อบุคคลเดียวต้องเรียนถึง 4 ภาษาในเวลาเดียวกัน ย่อมมีปัญหามากมาย

ตั้งแต่เริ่มการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นต้นมา ยังไม่มีการศึกษาและประเมินผลที่เป็นระบบว่า การเรียนการสอนได้ผลเพียงใด และมีปัญหาอะไรบ้าง นักการศึกษาพิเศษหลายคนเคยตั้งข้อสังเกตว่า การสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ค่อยได้ผล และมีปัญหามากมาย ยิ่งไปกว่านั้น ครูบางคนยังมีความเห็นว่าการเลิกสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กเหล่านี้เสีย ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการหาคำตอบให้กับคำถามและข้อสงสัย ตลอดจนตอบปัญหาดังกล่าว

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

จุดมุ่งหมายหลักของการวิจัยนี้ เพื่อประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย โดยมีจุดประสงค์ย่อย ดังนี้

1. เพื่อประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ แก่นักเรียนดังกล่าวว่าได้ผลเพียงใด ซึ่งจะทราบได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของครู ต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. เพื่อสำรวจและจำแนกประเภทของปัญหา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. เพื่อสำรวจและจำแนกประเภทของปัญหา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการเรียนวิชาอื่น รวมทั้งปัญหาในทางจิตวิทยา สังคม การสื่อสาร และการฝึกอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นกระจุกเงาสะท้อนให้เห็นภาพของการเรียนการสอน ตลอดจนปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตลอดจนปัญหาอื่นที่นักเรียนเหล่านี้ต้องเผชิญ ผลการวิจัยจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการ และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องว่า ควรจะสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กประเภทนี้ต่อไป หรือเลิกสอน หากจะสอนต่อไป ควรจะมีการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนหลักสูตร เอกสาร ตำราต่าง ๆ อย่างไรหรือไม่ ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ และผู้มีส่วนรับผิดชอบในการให้การศึกษาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในการที่จะปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

หลักสูตร ตำราเรียน วิธีสอน

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเพียงใด ทักษะคตินักเรียนต่อการสอนภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจของครูต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

นอกจากนี้ การวิจัยยังได้สำรวจปัญหาอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอีกด้วย ปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่เป็นสภาพของนักเรียนซึ่งมีอยู่แล้ว

ข้อจำกัดของการวิจัย

งานวิจัยนี้ จำกัดอยู่เฉพาะการประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนโสตศึกษาที่มีการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น มิได้ครอบคลุมถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ โรงเรียนในระบบการศึกษานอกโรงเรียน หรือโรงเรียนอื่นใดที่มีใช้โรงเรียนโสตศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนโสตศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

2. การสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง กิจกรรมการสอนและส่วนประกอบทุกอย่างในอันที่จะช่วยให้เด็กมีความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งได้แก่ การสอนของครู ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงหนังสือที่ใช้ในการสอน จุดประสงค์เฉพาะของการสอนภาษาอังกฤษ และจุดมุ่งหมายทั่วไป ตลอดจนเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร พุทธศักราช 2520

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เครื่องมือที่ 1 - 5 ในการวิจัยนี้

4. ความพึงพอใจของครู หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษ แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือชุดที่ 6 ในการวิจัยนี้

5. ปัญหาอื่น ๆ หมายถึง ปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษา เป็นปัญหาในด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ปัญหาในด้านจิตวิทยา - สังคม ปัญหาในการสื่อความหมาย และด้านการฝึกอาชีพ

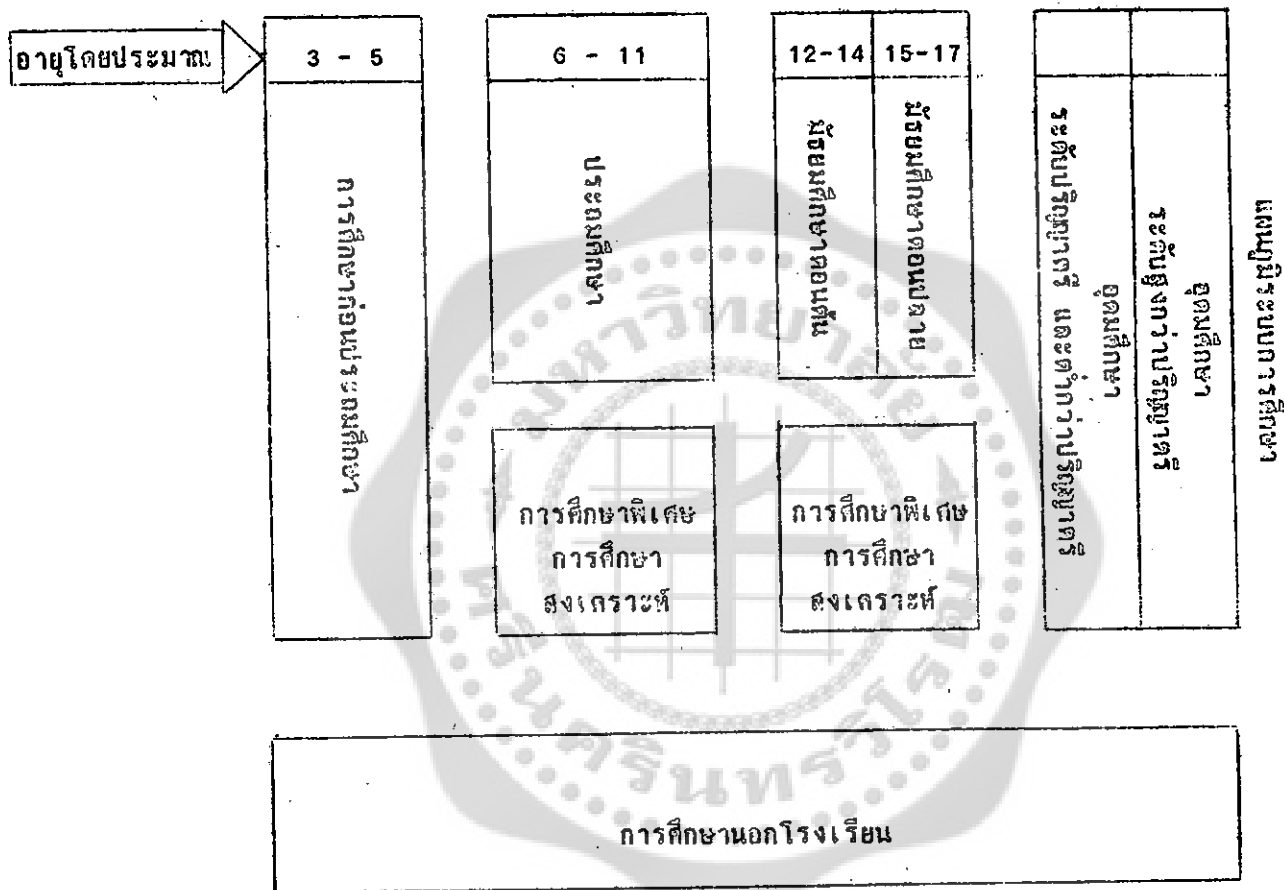

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ เป็นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตลอดจนปัญหาในด้านการเรียนของเด็กประเภทนี้ จำแนกออกเป็นหัวข้อดังนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผล โรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และปัญหาอื่นของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะได้กล่าวถึงโดยละเอียดในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520

ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 การศึกษาแบ่งออกได้เป็นระดับใหญ่ ๆ 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ เด็กจะต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนเป็นเวลาประมาณ 6 ปี ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 - 6 เด็กเริ่มเข้าเรียนเมื่ออายุ 6 ปี ส่วนระดับมัธยมศึกษาชั้น ม.1 - 6 ขึ้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 หลังจากสำเร็จชั้นสุดท้ายของระดับมัธยมศึกษาแล้ว นักเรียนอาจเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา การศึกษานอกระบบโรงเรียนดำเนินการควบคู่กันไปกับการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์แบ่งระดับชั้นเช่นเดียวกับการศึกษาสายสามัญ และใช้หลักสูตรเดียวกับหลักสูตรสำหรับเด็กปกติ เด็กพิการทุกคน ต้องเข้าโรงเรียนเช่นเดียวกับเด็กปกติ แต่อาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้าโรงเรียน ด้วยเหตุผลจำเป็นบางประการ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงเกี่ยวกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520 ได้กำหนดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ ดังนี้

ระดับประถมศึกษา

การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลในประเทศไทย จะเริ่มต้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก โรงเรียนที่เลือกสอนภาษาอังกฤษจะปฏิบัติตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งระบุว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 นักเรียนจะต้องเรียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 5 คาบ ๆ ละ 50 นาที หลักสูตรได้กำหนดจุดมุ่งหมายกว้าง ๆ และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับตำราเรียนนั้น หลักสูตรได้กำหนดตำราไว้หลายเล่ม โรงเรียนเลือกใช้ตำราเล่มใดก็ได้ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ ตำราทุกเล่มช่วยให้นักเรียนมีทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ในระดับประถมศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษมิได้แยกการสอนภาษาอังกฤษออกเป็นรายวิชา เนื้อหารวมไว้ในตำรา และเอกสารประกอบการสอน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ภาษาอังกฤษสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 เป็นวิชาเลือกเช่นเดียวกับระดับประถมศึกษา หากนักเรียนเลือกเรียนภาษาอังกฤษจะต้องเรียนตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 2 จะต้องเรียนสัปดาห์ละ 6 คาบ ๆ ละ 50 นาที ส่วนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องเรียนสัปดาห์ละ 8 คาบ

เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในระดับนี้ ได้กำหนดไว้เป็นรายวิชา ซึ่งมีทั้งหมด 20 รายวิชา เป็นวิชาหลัก 6 วิชา วิชาเสริมทักษะ 4 วิชา วิชาทักษะด้านการอ่าน 6 วิชา วิชาทักษะด้านการฟัง - พูด 2 วิชา และวิชาทักษะด้านการเขียน 2 วิชา ตามรายละเอียด ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรกระทรวง
ศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520

ปีที่ 1	อ 011 วิชาหลัก 1	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 012 วิชาหลัก 2	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 021 วิชาเสริมทักษะ 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 022 วิชาเสริมทักษะ 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ปีที่ 2	อ 013 วิชาหลัก 3	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 014 วิชาหลัก 4	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 023 วิชาเสริมทักษะ 3	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 024 วิชาเสริมทักษะ 4	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 031 วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 032 วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
ปีที่ 3	อ 015 วิชาหลัก 5	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 016 วิชาหลัก 6	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 033 วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 3	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 034 วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 4	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 041 วิชาทักษะฟัง - พูด 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 042 วิชาทักษะฟัง - พูด 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 051 วิชาทักษะอ่าน 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 052 วิชาทักษะอ่าน 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 061 วิชาทักษะเขียน 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 062 วิชาทักษะเขียน 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษ

หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520 ได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 6

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
4. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวสะกด และการออกเสียง
3. เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้โครงสร้างประโยคในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ตามระดับชั้น
4. เพื่อให้เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับระดับชั้น
5. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เนื้อหา

การฟังและการพูด

1. ฟังเสียงและออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำได้
2. สามารถฟังและเข้าใจความหมายของคำและประโยค
3. สามารถใช้คำพูดและเลือกใช้ถ้อยคำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายที่ต้องการ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระ พยัญชนะ ตัวอักษรและคำภายในวงศัพท์ 800 คำ
2. ข้อความและโครงสร้างง่าย ๆ เช่น ประโยคบอกเล่า คำถาม คำตอบสั้น ๆ ตามสถานการณ์ที่สร้างขึ้น

การอ่าน

1. ประสมอักษรและอ่านออกเสียงได้
2. สามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้
3. สามารถใช้พจนานุกรมได้

1. การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือ คำ และข้อความให้ถูกต้องตามจังหวะและวรรคตอน
2. การอ่านเรื่องที่ใช้ศัพท์และรูปประโยค ภายในวงที่กำหนด เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัย
3. การอ่านในใจเพื่อจับใจความ
4. การใช้พจนานุกรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เนื้อหา

การเขียน

1. คัดและลอกแบบตัวอักษรเป็นคำและข้อความตามที่กำหนดให้ได้
2. เขียนคำและประโยคตามคำบอกได้

1. การคัดและลอกแบบตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์และตัวเขียน ตามแบบที่กำหนด
2. การเขียนตามคำบอก ตอบคำถาม เขียนประโยคสั้น ๆ รวมทั้งการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษา อันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพ
3. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอังกฤษ อันเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นต่อไป
4. เพื่อให้รู้วิธีการเรียนรู้ มีนิสัยในการใฝ่หาความรู้และทักษะต่อไป
5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

จุดประสงค์ของวิชาหลัก

1. เพื่อให้รู้โครงสร้างและศัพท์ที่มีใช้มาก
2. เพื่อให้อ่านภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานได้ เข้าใจและออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้เข้าใจและโครงสร้างตามรูปแบบที่ได้เรียนมาไปใช้ เขียนและพูด
4. เพื่อให้รู้จักเชื่อมโยงภาษาที่เรียนกับพื้นฐานวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา

จุดประสงค์ของวิชาทักษะเฉพาะ

1. เพื่อฝึกและพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน คือ ด้านฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ให้สามารถใช้ทักษะนั้น ๆ ในสถานการณ์และโอกาสต่าง ๆ กันได้คล่องแคล่ว และแม่นยำยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาซึ่งสอดคล้องอยู่ในบทเรียนตามความเหมาะสม

จุดประสงค์ของวิชาเสริมทักษะ

เพื่อฝึกทักษะเบื้องต้นที่ได้เรียนมาในวิชาหลัก ให้เป็นระดับที่ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่ว และแม่นยำ

จุดประสงค์ของวิชาการอ่านเบื้องต้น

เพื่อฝึกนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษวิชาหลักมาแล้ว 2 รายวิชา คือ อ 011 และ อ 012 หรือ 4 รายวิชา คือ อ 011 อ 012 อ 013 และ อ 014 และไม่ประสงค์จะเรียนภาษาอังกฤษต่อไปในระดับสูงขึ้นไปให้สามารถอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่จำเป็นในชีวิตของคนพอเข้าใจ

จุดประสงค์ทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้ นำมาจากหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520 และเป็นเพียงส่วนหนึ่งของจุดประสงค์เท่านั้น รายละเอียดทั้งหมดไม่สามารถนำมาบรรจุไว้ในบทนี้ได้ ผู้สนใจอาจค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหลักสูตรดังกล่าว

ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผล

เรีย (Rea, 1983) การประเมินผลมี 2 แบบ คือ formative evaluation และ summative evaluation การวัดผลแบบแรกเป็นการวัดผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ส่วนมากมักเป็นการบรรยายลักษณะมากกว่าเป็นการตัดสินใจกระทำบางสิ่งบางอย่างลงไป ส่วนการวัดผลแบบที่สอง เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลผลิต ข้อมูล ตัวเลขต่าง ๆ เป็นการเสนอตัวเลขที่ได้จากการประเมินผลเพื่อประกอบการตัดสินใจ เป็นการวัด และประเมินผล โดยใช้เครื่องมือในการทดสอบต่าง ๆ รวมไปถึง แบบทดสอบมาตรฐาน การสัมภาษณ์ และการสังเกต เป็นต้น

สวอนสัน และวัตสัน (Swanson and Watson; 1982) กล่าวว่า การประเมินผลทางภาษา มี 3 ระดับ คือ การประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ การประเมินผลอย่างเป็นทางการ และการประเมินผลแบบต่อเนื่อง การประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการนั้น เป็นการประเมินความสามารถทางภาษาของเด็กก่อนทำการสอน เป็นการประเมินผลเพื่อให้ทราบความ

สามารถของเด็ก ทั้งนี้เพื่อให้ได้วางแผนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความรู้เดิมของเด็ก โดยเน้นทักษะที่จำเป็น การประเมินผลเป็นไปในลักษณะง่าย ๆ เพียงแต่ตัดสินว่า เด็กทำได้หรือทำไม่ได้เท่านั้น เนื้อหาที่นำมาสอนเด็กจะต้องมีความง่ายพอเหมาะกับเด็ก การเก็บข้อมูลในการประเมินผลแบบนี้ อาจใช้แบบให้เลือกคำตอบ หรือการสังเกต ในการสังเกตนั้น ผู้สังเกตต้องคอยดูว่าเด็กกระทำสิ่งใดได้บ้างและยังแสดงพฤติกรรมใดไม่ได้บ้าง

การประเมินผลอย่างเป็นทางการนั้น เป็นวิธีการที่ซับซ้อนขึ้นกว่าวิธีแรก การประเมินผลแบบนี้ต้องครอบคลุมเนื้อหาและวิธีการ เป็นต้นว่า ประเมินเกี่ยวกับความจำ การรับรู้อาษา โครงสร้าง ระบบเสียง ระบบคำและพยางค์ตลอดจนระบบความหมายของคำและประโยคเป็นต้น แบบทดสอบที่ใช้มักเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน ในการประเมินผลวิธีนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประเมินความสามารถในการแปลเสียงและการพูด ขึ้นต่อไปจึงประเมินความสามารถเกี่ยวกับความหมายของคำและโครงสร้างของภาษา

การประเมินผลแบบต่อเนื่องเป็นการประเมินผลที่ควบคู่กันไปกับการเรียนการสอน เป็นการประเมินเพื่อทดสอบความก้าวหน้าของเด็กว่าเด็กมีพัฒนาการทางการเรียนในลักษณะใด การทดสอบแบบนี้อาจจะใช้วิธีสะสมผลงานของเด็กหรือใช้กราฟแสดงความก้าวหน้าของเด็กก็ได้ จากผลงานที่เด็กทำในระยะเวลาที่ผ่านมา เป็นดัชนีอย่างดีในการบ่งบอกความก้าวหน้าของเด็กในการเรียนภาษา หลักสำคัญในการเก็บบันทึกผลงานของเด็ก มีดังนี้ คือ

1. ให้เด็กทำงานให้สำเร็จตามกำหนด
2. ครูเก็บผลงานของเด็กไว้ทุกครั้งที่เด็กมีผลงาน ทั้งนี้เพื่อบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก

จุดประสงค์สำคัญของการประเมินผลแบบนี้ เพื่อจัดเนื้อหาวิชา ลำดับขั้นตอน และเงื่อนไขในการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามความต้องการ และเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก การจัดการเรียนการสอน อาศัยการประเมินผลก่อนเรียนเป็นหลัก และจัดลำดับความง่าย ตามผลการประเมิน

บลูม (Bloom, 1975) กล่าวว่า องค์ประกอบของภาษามักจะแยกกันไม่ออก ดังนั้นในการประเมินผลก็ต้องประเมินทุกองค์ประกอบ องค์ประกอบของภาษาที่สำคัญได้แก่ ระบบเสียง ระบบคำ โครงสร้าง และความหมาย การที่เด็กเปล่งเสียงไม่ถูกต้อง แสดงว่า เด็กไม่เข้าใจหน่วยเสียงที่ได้ยิน ภาษาของเด็กจะพัฒนาได้ก็ต่อเมื่อมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การที่เด็กสื่อสารกับบุคคลอื่น ทำให้เด็กต้องเข้าใจ โดยเฉพาะการพูด และประการสำคัญก็คือ ความสามารถทางภาษาของบุคคลใดก็ตามเกี่ยวข้องกับระดับความสามารถทางสมอง ความสามารถในการรับรู้ และความสามารถในการคิดและการจำ ดังนั้น ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถทางภาษาของเด็ก จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบเหล่านี้ จึงจะสามารถประเมินผลทางภาษาของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ประเทศไทยได้จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาเป็นเวลานานแล้ว โรงเรียนสำหรับเด็กประเภทนี้เมื่อก่อนใช้ชื่อว่าโรงเรียนสอนคนหูหนวก ต่อมาเปลี่ยนเป็นโรงเรียนโสตศึกษา เช่น โรงเรียนโสตศึกษาขอนแก่น เป็นต้น โรงเรียนโสตศึกษา มีอยู่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โรงเรียนในส่วนกลางรับนักเรียนทั้งประจำและไปกลับเป็นโรงเรียนสหศึกษา ส่วนในต่างจังหวัดนั้น รับนักเรียนประจำเป็นส่วนมาก และเป็นโรงเรียนสหศึกษาเช่นเดียวกัน ในปัจจุบันมีโรงเรียนสำหรับเด็กประเภทนี้ 3 โรงเรียน ที่เหลืออยู่ในต่างจังหวัดตามภาคภูมิศาสตร์ภาคละ 1 โรงเรียน โรงเรียนส่วนมากเป็นโรงเรียนสำหรับเด็ก ที่สูญเสียการได้ยินอย่างรุนแรง หรือเด็กหูหนวก มีเพียงโรงเรียนเดียวเท่านั้นที่เป็นโรงเรียนสำหรับเด็กที่สูญเสียการได้ยินไม่มาก หรือเด็กหูตึง ได้แก่ โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี แต่ในทางปฏิบัติ โรงเรียนนี้ก็รับเด็กหูหนวกเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก โรงเรียนโสตศึกษาในปัจจุบัน มีดังนี้

1. โรงเรียนเศรษฐเสถียร	กรุงเทพมหานคร
2. โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ	กรุงเทพมหานคร
3. โรงเรียนโสตศึกษาวัดจำปา	กรุงเทพมหานคร
4. โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร	จังหวัดเชียงใหม่

5. โรงเรียนโสตศึกษาตาก	จังหวัดตาก
6. โรงเรียนโสตศึกษาขอนแก่น	จังหวัดขอนแก่น
7. โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี	จังหวัดชลบุรี
8. โรงเรียนโสตศึกษาสงขลา	จังหวัดสงขลา

ในการเรียนการสอนนั้น โรงเรียนโสตศึกษาทั้งหมด ใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหลักสูตรเดียวกันกับที่ไว้กับเด็กปกติ ไม่มีหลักสูตรที่ใช้สำหรับเด็กพิเศษโดยเฉพาะ แต่ก็ได้ปรับปรุงบางส่วนของหลักสูตรบ้าง เพื่อให้เหมาะกับเด็กประเภทนี้ ในการสอนภาษาอังกฤษนั้น โรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษก็ใช้หลักสูตรเดียวกันกับที่สอนเด็กปกติ ในการเรียนการสอนบางโรงเรียนใช้ภาษาแม่ภาษาอังกฤษในการอธิบายและบรรยาย บางโรงเรียนก็ใช้วิธีสอนโดยวิธีแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนมากสำเร็จชั้นปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาแล้ว

จากโรงเรียนทั้งหมด 8 โรงเรียน มีสอนภาษาอังกฤษอยู่เพียง 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนเศรษฐเสถียร โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งนาหมื่น โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี และโรงเรียนโสตศึกษาสงขลา

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ทริบัส และคาร์ชเมอร์ (Trybus and Karchmer, 1977) ได้ประเมินผลทางการศึกษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนพิเศษ และโรงเรียนปกติจำนวน 6,000 คน ในสหรัฐอเมริกา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าชั้นของตน และอยู่ในระดับที่พออ่านหนังสือพิมพ์ได้บ้าง แต่อ่านไม่เข้าใจทั้งหมด สำหรับเด็กในระดับมัธยมศึกษากลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านดีที่สุดสามารถอ่านได้เท่ากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยนี้สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาสามัญ

วูล์ฟ (Wolf, 1973) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเด็กประสบความลำบาก ในการจำแนกความแตกต่างของ เสียงพูด

พยางค์ คำ และประโยค ไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำในภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง เด็กอาจเข้าใจความหมายโดยวิธีอื่น เช่น อ่านริมฝีปาก สังเกตจากสีหน้า ท่าทางของผู้พูด เป็นต้น แต่เด็กไม่ได้ยินเสียงของตนเอง จึงไม่ทราบว่า เสียงที่ตนเองพูดนั้นมีคุณภาพหรือไม่ ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขเสียงของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้

เทลฟอร์ด และซอร์เร่ (Telford and Saurey, 1977) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความบกพร่องทางภาษาศาสตร์บางประการ ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้ทางภาษาได้ในลักษณะเดียวกันกับที่เด็กปกติ เรียนรู้การประเมินความสามารถทางภาษาของเด็กประเภทนี้เป็นไปด้วยความลำบาก แต่จากเครื่องมือที่มีอยู่และเคยใช้มาแล้วในการประเมินภาษาอังกฤษของเด็กที่มีความบกพร่องทางกยิน ผลการประเมินพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความบกพร่องทางภาษาก่อนข้างมากทีเดียว

ควิกลีย์ (Quigley, 1969) กล่าวว่า ในขณะนี้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นจำนวนมากเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษามือ แต่ยังไม่มียุทธวิธีอันอย่างเป็นทางการว่า การใช้ภาษามือเป็นสื่อในการสอนภาษาอังกฤษ จะทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้รวดเร็วกว่าการสอนโดยใช้การพูดเป็นสื่อหรือไม่ การที่ครูสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้ภาษามือเป็นสื่อแล้วจะทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้นหรือไม่นั้น ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า หากเด็กไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ก็ควรให้เขาได้เรียนภาษาใดภาษาหนึ่ง และควรเรียนตั้งแต่อายุยังน้อย เพราะการเรียนภาษา (ใด ๆ ก็ตาม) ตั้งแต่อายุยังน้อย จะช่วยให้เด็กมีภาษาเร็วขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เขาสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง และสามารถสื่อสารกับคนอื่นได้

เป็นที่ทราบกันดีว่า เด็กที่สูญเสียการได้ยินมาแต่กำเนิดนั้น ไม่สามารถเรียนรู้ภาษาได้โดยใช้วิธีเดียวกับเด็กปกติ โรงเรียนสำหรับเด็กประเภทนี้ได้หาทางแก้ไขโดยการเพิ่มเวลาในการสอนภาษาให้มากขึ้น วิธีสอนเด็กประเภทนี้ เท่าที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางมีอยู่ 2 วิธี คือ วิธีไวยากรณ์ และวิธีธรรมชาติ ทั้งสองวิธีสามารถนำมาใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างได้ผล

ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ทบวงมหาวิทยาลัย ได้รายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่ำกว่าผลการเรียนของเด็กปกติในหลายวิชา ได้แก่ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เป็นต้น การวิจัยยังพบอีกว่า ในจำนวนวิชาที่ทำการทดสอบ วิชาที่นักเรียนทำได้ดีและมีคะแนนเรียงตามลำดับสูงสุดดังนี้ คือ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาและสังคมศาสตร์ ผลการเรียนสามารถสรุปโดยส่วนรวมว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเด็กปกติ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เด็กมีคะแนนตั้งแต่ "อ่อน" ไปจนถึง "อ่อนมาก" จากผลการวิจัยนี้พอสรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากพอควร

ปัญหาในทางจิตวิทยาและสังคม

อีเมอร์ตัน เฮอร์วิทซ์ และ บิชอป (Emerton, Hurwitz and Bishop, 1979) รายงานว่า ความแตกต่างของพฤติกรรมทางสังคม ระหว่างเด็กปกติกับเด็กหูหนวกนั้น เป็นผลมาจากความรู้อันจำกัดเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตของเด็กหูหนวก ความแตกต่างนี้ได้เกิดจากความบกพร่องทางจิตวิทยาของเด็กแต่อย่างใด

เลวิน (Levine, 1971) ยอมรับว่า เด็กหูหนวกมีปัญหาด้านจิตวิทยาและสังคมอยู่บ้าง แต่ปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดจากระดับสติปัญญาของเด็กเอง แต่เกิดมาจากการพัฒนาการทางจิตวิทยาที่ล่าช้านั่นเอง ที่เขาเป็นเช่นนั้นเนื่องมาจากว่า ครู ผู้ปกครอง และเพื่อนร่วมชั้นของนักเรียนมิได้ให้ความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตแก่เด็กหูหนวกอย่างเพียงพอ การขาดความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ทำให้เด็กหูหนวกมีพัฒนาการทางจิตวิทยาช้ากว่าเด็กปกติ

อัลทชลูเออร์ (Altshuler, 1962) มีความคิดว่า เด็กหูหนวก มีพฤติกรรมไปในลักษณะเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง ขาดความเห็นอกเห็นใจคนอื่น ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา ไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ และไม่เข้าใจในตนเอง และนักวิชาการท่านนี้สรุปว่า เด็กหรือผู้ใหญ่ที่หูหนวก มักมี มักเป็นคนที่ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีบุคลิกภาพที่อ่อนแอ และมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางจิตวิทยาและสังคม ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแล้ว อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาเกี่ยวกับ

พฤติกรรมทางอารมณ์ค่อนข้างมาก

มัวร์ (Moore, 1969) รายงานเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนหนุ่มสาวในสหรัฐอเมริกาว่า เด็กหนุ่มสาวมิใช่เป็นคนว่างงานเลยทีเดียว แต่มีผู้ว่างงานคนหนุ่มสาวทำงานน้อย จากการที่เทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการที่เด็กหนุ่มสาวยังคงมีปัญหาด้านจิตวิทยา และสังคมบางประการ ดังนั้นปัญหาในการจ้างงานสำหรับผู้มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยังคงจะมีอยู่ต่อไปในอนาคต เป็นที่คาดหมายกันว่า ในราวปี ค.ศ. 2000 ครึ่งหนึ่งของประชากรของประเทศสหรัฐอเมริกา จะทำงานในแขนงวิชาซึ่งยังไม่ค้นพบ หากเป็นเช่นนั้นจริง คนหนุ่มสาวก็จะต้องปรับตัวอีกมากเพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์เช่นนั้น เพื่อให้คนหนุ่มสาวมีงานทำ คงจะต้องมีการเตรียมตัวด้านการประกอบอาชีพ การเลือกประกอบอาชีพและการให้การศึกษาเพื่อการมีงานทำ

เด็กที่สูญเสียการได้ยินน้อย หรือเด็กหูตึง ก็มีลักษณะคล้ายเด็กหนุ่มสาว เช่น (Sceoin, 1975) ได้ศึกษาลักษณะทางจิตวิทยาและสังคมของเด็กหูตึง และพบว่า เด็กเหล่านี้มีปัญหามากกว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน การไม่ได้ยินเสียง ทำให้เด็กหนุ่มสาวมีภาษาจำกัด การมีภาษาจำกัด ทำให้เด็กหนุ่มสาวไม่เข้าใจสิ่งที่อยู่รอบตัวทำให้เกิดความปั่นป่วนทางอารมณ์ มีความว่าเหว ต้องอยู่เดียวดาย และสิ้นหวัง อย่างไรก็ตาม ปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกคน เชนยังกล่าวอีกว่า แม้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาในการปรับตัวมากกว่าเด็กปกติก็ตาม แต่เด็กเหล่านั้นก็ได้แสดงออกให้เห็นเด่นชัดนัก ปัญหาในการปรับตัวย่อมมีกันทั้งนั้น มากบ้าง น้อยบ้าง กระจายกันทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ หรือเด็กหนุ่มสาว เด็กหนุ่มสาวมีปัญหาในการปรับตัวก็จริง แต่ไม่สามารถจะสืบหาหลักฐานมาอ้างอิงได้ว่า ปัญหาในการปรับตัวเกิดจากการสูญเสียการได้ยินเพียงอย่างเดียว เพราะเด็กที่มีการได้ยิน ปกติก็มีปัญหาในการปรับตัวเช่นเดียวกัน

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีลักษณะบางประการคล้ายกับเด็กพิเศษกลุ่มอื่น คือ เด็กกลุ่มนี้มักจะไม่แสดงออกมากเท่าเด็กปกติว่าตนมีความต้องการที่จะทำงานสิ่งใดให้สำเร็จหรือให้ดีเด่นเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะว่า เด็กต้องการหลีกเลี่ยงความผิดหวัง เมื่อไม่สามารถทำได้ตามที่

ตั้งความหวังเอาไว้

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วนี้พอสรุปเป็นแนวทางได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในการเรียนภาษา รวมทั้งภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น ยิ่งไปกว่านั้นเด็กเหล่านี้ยังประสบปัญหาในทางด้านอารมณ์และสังคมมากบ้าง น้อยบ้างแล้วแต่เหตุการณ์และภาวะแวดล้อมด้วยเหตุนี้ งานวิจัยนี้จึงเริ่มขึ้นเพื่อสำรวจว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรียนภาษาต่างประเทศได้ดีหรือไม่เพียงใด และมีปัญหาอะไรบ้างในการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ทั้งทางด้านจิตวิทยา อารมณ์ และสังคม และเป็นไปตามเอกสารอ้างอิงที่กล่าวมาแล้วหรือไม่ ยิ่งไปกว่านั้น งานวิจัยในลักษณะนี้ยังไม่เคยนำมาใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยมาก่อน งานวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งหวังที่จะค้นหาคำตอบในประเด็นที่กล่าวมาแล้วนี้

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ปกติ
3. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนภาษาอังกฤษ มีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. ครูที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความพึงพอใจในผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

บทที่ 3

แบบแผนการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงแบบแผนการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์ในการประเมินผล ซึ่งจะกล่าวถึงแต่ละหัวข้อโดยละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่บุคคล 2 กลุ่ม คือ นักเรียน และครู กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ได้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกคน ในทุกโรงเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อสำรวจแล้วปรากฏว่า มีนักเรียนดังกล่าวใน 4 โรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนเศรษฐเสถียร	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน	27 คน
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน	19 คน
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน	18 คน
2. โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	จำนวน	20 คน
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน	7 คน
3. โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวน	12 คน
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	จำนวน	9 คน
4. โรงเรียนโสตศึกษาสงขลา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวน	20 คน
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	จำนวน	22 คน

รวมนักเรียนทั้งสิ้น

154 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูนั้น เลือกครูจากแต่ละโรงเรียนสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ และครูที่เคยสอนภาษาอังกฤษ เลือกแบบเจาะจง ส่วนครูอื่นเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย รวมแล้วกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมา คิดเป็น 25% ของครูแต่ละโรงเรียน รวมจำนวนครูทั้งสิ้น 70 คน รวมกลุ่ม

ตัวอย่างทั้งหมดในการวิจัยเป็นจำนวน 224 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งหมด 7 ชุด ดังนี้

1. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
5. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
6. แบบสอบถามสำหรับครู
7. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

แบบทดสอบภาษาอังกฤษทั้ง 5 ชุด ใช้ในการประเมินผลภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - มัธยมศึกษาปีที่ 3 เครื่องมือชุดที่ 6 ใช้ในการสำรวจปัญหา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ปัญหาในการเรียนวิชาอื่น ปัญหาทางจิตวิทยา สังคม การสื่อความหมาย การมีอาชีพ ตลอดจนความพอใจของครูต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนเครื่องมือชุดที่ 7 ใช้สำหรับประเมินทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของตน

แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 - 3 ผู้วิจัยเป็นผู้สร้าง พัฒนา และทดลองใช้ การสร้างยี่ดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นหลัก เครื่องมือทั้ง 3 ชุด มีค่าความเชื่อมั่น .84, .82 และ .90 ตามลำดับ แบบทดสอบภาษาอังกฤษชุดที่ 4 และ 5 เป็นแบบทดสอบภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แบบทดสอบทั้งสองมีค่าความเชื่อมั่น .76 และ .84 ตามลำดับ ส่วนแบบสอบถามสำหรับนักเรียนนั้น ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาและทดลองใช้มาแล้ว จึงถือได้ว่ามีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3

แบบทดสอบ	ค่าความเชื่อมั่น
1. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ป. 5	.84
2. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ป. 6	.82
3. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 1	.90
4. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 2	.76
5. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ม. 3	.64
6. แบบสอบถามสำหรับครู	
7. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน	

รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องมือ มีในภาคผนวก

การรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษา รวมทั้งภาษาอังกฤษ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ของเด็กประเภทนี้
2. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละชั้น
3. สังเกตการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนภาษาอังกฤษ
4. สัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กประเภทนี้
5. ทดสอบภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้เครื่องมือชุดที่ 1 - 5 การทดสอบกระทำในตอนปลายภาคเรียนหลังจากนักเรียนเรียนจบหรือเกือบจะจบหลักสูตรแล้ว และอยู่ระหว่างการทบทวนเพื่อเตรียมตัวสอบ การทดสอบกระทำสองครั้งติดต่อกัน กล่าวคือ ทดสอบตามวิธีที่ใช้กับ

นักเรียนปกติ เฉพาะข้อสอบในส่วนที่วัดทักษะด้านการฟังและการพูด แล้วทดสอบซ้ำอีกครั้งเฉพาะทักษะทั้ง 2 ดังกล่าว โดยใช้ภาษามือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบ 2 ครั้ง จะนำมาเปรียบเทียบกัน

6. สำนักรวปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามสำหรับครู

7. สำนักรวความพึงพอใจของครูในผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ใช้แบบสอบถามสำหรับครู

8. วัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ครูแจกแบบสอบถามนี้ให้นักเรียนทำก่อนลงมือทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษ การอธิบายใช้ภาษามือเป็นหลัก และอธิบายเป็นรายข้อทีละข้อ จนกระทั่งนักเรียนเข้าใจดีแล้วจึงลงมือตอบคำถามในแบบสำรวจ

แบบสอบถามสำหรับครู และนักเรียนผู้วิจัย และผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง จึงได้รับแบบสอบถามกลับคืนเกือบ 100%

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผู้ปกครองที่สัมภาษณ์ส่วนมากมีความเห็นคล้ายกับครูสอนภาษาอังกฤษ แต่การเก็บข้อมูลในส่วนนี้มีปัญหา เนื่องจากผู้ปกครองของเด็กกระจายอยู่ทั่วประเทศ การเก็บข้อมูลไม่สมบูรณ์ จึงไม่นำข้อมูลส่วนนี้มาเสนอ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยนั้น ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. หาค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. หาค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

รวมผลจากข้อ 1 - 3 แล้วประเมินประสิทธิภาพของการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร ได้ผลหรือไม่

4. จัดหมวดหมู่ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้วหาความถี่
5. จัดหมวดหมู่ปัญหาของนักเรียนในด้านจิตวิทยา - สังคม การสื่อความหมาย และการฝึกอาชีพ หาความถี่ของปัญหา แล้วนำเฉพาะปัญหาที่มีความถี่สูงมาเสนอในรายงานผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนน
2. ร้อยละ
3. เปอร์เซ็นไทล์
4. ความถี่
5. สถิติพื้นฐาน อันได้แก่ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน
6. กราฟ
7. t - test

เกณฑ์ในการประเมินผล

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม

= 20 คะแนน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม = 28 คะแนน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้ค่าเฉลี่ยของเกณฑ์มาตรฐาน = 19 คะแนน ✓

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้ค่าเฉลี่ยของเกณฑ์มาตรฐาน = 19 คะแนน ✓

2. ทักษะของนักเรียน

ใช้เกณฑ์ตั้งแต่

→ 1

0

- 1

คะแนนบอกบ่งชี้ว่า นักเรียนมีทัศนคติในทางบวก คะแนนลบระบุว่า นักเรียนมีทัศนคติในทางลบ คะแนนเข้าใกล้เลข 1 ถือว่า มีทัศนคติสูง คะแนนเข้าใกล้ 0 ถือว่า ไม่มีความคิด

เห็นใจ ๑ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3. คะแนนความพึงพอใจของครู ใช้เกณฑ์ดังนี้

1.00 - 1.49	น้อยมาก
1.50 - 2.49	น้อย
2.50 - 3.49	ปานกลาง
3.50 - 4.49	มาก
4.50 - 5.00	มากที่สุด

ปัญหาของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ และปัญหาอื่น ๆ ก็ใช้เกณฑ์เดียวกันนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาเสนอในบทนี้ภายใต้หัวข้อดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทักษะการสื่อสารของนักเรียนต่อการสอนภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจของครูต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาอื่นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังจะได้เสนอผลการวิเคราะห์ในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป. 5, ป. 6 และ ม. 1 ปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ชั้น	จำนวน นักเรียน	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็น ร้อยละ	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน เต็ม	ครึ่งหนึ่งของ คะแนนเต็ม
ประถมศึกษาปีที่ 5	31	11.74	29	8.84	40	20
ประถมศึกษาปีที่ 6	32	7.52	17	2.70	40	20
มัธยมศึกษาปีที่ 1	25	13.72	24	3.47	56	28

จากตาราง 3 เห็นได้ชัดว่า คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ป.5, ป.6 และ ม.1 ต่างก็ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มทั้งสิ้นโดยชั้น ป.5 มีค่าเฉลี่ย 11.74 เมื่อคะแนนเต็ม 40 แสดงว่า นักเรียนโดยเฉลี่ยทำข้อสอบได้เพียง 29% ของคะแนนทั้งหมดเท่านั้น

ส่วนชั้น ป.6 มีค่าเฉลี่ย 7.52 ของคะแนนเต็ม 40 แสดงว่า นักเรียนโดยเฉลี่ย ทำข้อสอบได้เพียง 17% ของคะแนนทั้งหมด ชั้น ม.1 มีค่าเฉลี่ย 13.72 จากคะแนนเต็ม 56 แสดงว่านักเรียนโดยเฉลี่ยทำข้อสอบได้เพียง 24% ของคะแนนเต็ม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ 50% ของคะแนนเต็มสำหรับทุกชั้น จากตาราง 3 สรุปได้ว่านักเรียนทุกชั้นมีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์มาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1

แบบทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับชั้น ป.5, ป.6 และ ม.1 วัดทักษะวิชาภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากใช้หลักสูตรเดียวกันกับเด็กปกติ การประเมินหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจเสียเปรียบทางด้านทักษะการฟังและพูดจึงมีการทดสอบเป็นครั้งที่สอง โดยครูประจำชั้นอธิบาย และส่งนักเรียนโดยใช้ภาษามือทั้งหมดทุกข้อที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูด ผลของการทดสอบครั้งที่ 2 ที่ใช้ภาษามือประกอบ ปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทดสอบโดยใช้ภาษามือ

ชั้น	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนเต็ม	ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม
ประถมศึกษาปีที่ 5	31	17.55	44	2.77	40	20
ประถมศึกษาปีที่ 6	32	13.31	33	3.61	40	20
มัธยมศึกษาปีที่ 1	25	18.84	34	4.73	56	28

จากตาราง 4 สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นมากเมื่อทดสอบโดยใช้ภาษามือ คือ ป.5 ได้คะแนนคิดเป็น 44% ป.6 ได้ 33% และ ม.1 ได้ 34%

เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ 50% แสดงว่านักเรียนทำได้ใกล้เคียงแต่ยังต่ำกว่าเกณฑ์ผ่านอยู่นั่นเอง แต่หากเทียบกับตาราง 3 ที่ทดสอบโดยวิธีปกติ นักเรียนชั้น ป.5, ป.6 และ ม.1 ทำคะแนนได้เพียง 29%, 17% และ 34% ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าการทดสอบครั้งที่สอง กล่าวโดยสรุปได้ว่า การทดสอบโดยใช้ภาษามือนักเรียนมีคะแนนดีขึ้น แต่ยังต่ำกว่าเกณฑ์ผ่านอยู่นั่นเอง

เพื่อพิสูจน์ว่าการทดสอบโดยวิธีปกติกับการทดสอบโดยใช้ภาษามือ มีผลแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองวิธีโดยใช้ $t - test$ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทดสอบโดยใช้วิธีปกติกับใช้ภาษามือ

วิธีทดสอบ	จำนวน นักเรียน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติ t
วิธีปกติ	88	10.99	3.34	10.0700
ใช้ภาษามือ	88	16.57	3.70	

$$^2 t (.01, 87) = 2.63$$

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่า การทดสอบภาษาอังกฤษโดยวิธีปกติและใช้ภาษามือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) การทดสอบโดยใช้ภาษามือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของการทดสอบทั้งสองวิธี มีไขว่จุดประสงค์หลักของการวิจัยนี้ จึงมิได้นำมาอภิปรายผลโดยละเอียดในบทต่อไป

ผลการวิเคราะห์คะแนนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.1 - 2 นำมาเสนอในตาราง 6 เนื่องจากข้อสอบเป็นข้อสอบมาตรฐานและมีเกณฑ์ปกติ การนำเสนอจึงเปรียบเทียบคะแนนกับเกณฑ์ปกติ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 3 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ

ชั้น	คะแนนภาษาอังกฤษ			เกณฑ์ปกติ		
	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ม. 2	39	14.59	3.49	11,563	19.91	47.00
ม. 3	27	14.52	3.20	11,468	19.64	35.49

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

เนื่องจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ส่วนใหญ่ มุ่งวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน มิได้ทดสอบความสามารถทางการฟังและการพูด จึงไม่มีการทดสอบซ้ำ เพราะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มิได้อยู่ในลักษณะเสียเปรียบในการทำแบบทดสอบทั้งสองชุดนี้

เพื่อให้เห็นความแตกต่างชัดเจนยิ่งขึ้น จึงเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไคล์ ของเด็กปกติตามที่ปรากฏในตารางที่ 7

ตาราง 7 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ

คะแนนดิบ	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ของ	
	คะแนนภาษาอังกฤษ	
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
23	69.62	77.96
22	65.33	73.26
21	60.67	67.60
20	65.73	60.63
19	50.48	52.81
18	44.83	44.48
17	38.88.95	35.99
16	32.84	27.78
15	26.90	20.21
14	21.04	13.77
15	15.57	8.71
12	10.58	5.21
11	6.81	2.93
10	4.09	1.49
9	2.30	0.73
8	1.26	-
7	0.63	-

ตาราง 7 (ต่อ)

คะแนนดิบ	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ของ คะแนนภาษาอังกฤษ	
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
คะแนนภาษาอังกฤษ ของเด็กที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน		
คะแนนสูงสุด	20	20
คะแนนต่ำสุด	8	9
ค่าเฉลี่ย	14.59	14.52

จากตาราง 7 จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่ 21 โดยประมาณ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่ 13 โดยประมาณ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่ 21 และ 13 ถือเป็นตำแหน่งที่ค่อนข้างต่ำ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาคะแนนสูงสุด พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้คะแนนสูงสุด (20) อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่ 55.73 ซึ่งเป็นตำแหน่งที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยเล็กน้อย ส่วนคะแนนสูงสุดของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (20 เช่นกัน) อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่ 60.63 ซึ่งค่อนข้างสูง แต่ถ้าหากพิจารณาคะแนนต่ำสุดของกลุ่มชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนต่ำสุด (8) อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่ 1.26 เท่านั้น ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนต่ำสุดอยู่ในตำแหน่งไม่ถึง 1 (.73) ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต่ำที่สุดจากเกณฑ์ปกติ ข้อมูลจากตารางนี้เป็นการยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏในตาราง 8 คะแนนทัศนคติอยู่ในช่วง +1 ถึง -1

คะแนนบวกหมายถึงทัศนคติในทางบวก คะแนนลบหมายถึงมีทัศนคติในทางลบ คะแนนเข้ามาให้ 1
หมายความว่า มีทัศนคติสูง หากคะแนนเข้าใกล้ 0 หมายความว่า มีทัศนคติไปกลาง หรือไม่มี
ทัศนคติ ไม่มีความรู้สึกดีหรือเดวต้อสิ่งนั้น ๆ

เนื่องจากโรงเรียนเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อทัศนคติ ดังนั้น ตารางต่อไปนี้ จึงจำแนก
โดยโรงเรียน

ตาราง 8 ทัศนคติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำแนก
ตามโรงเรียน

โรงเรียน		ค่าเฉลี่ยทัศนคติ
1. โรงเรียนเศรษฐเสถียร	ชั้น ม. 3	-0.008
	ม. 2	+0.10
	ม. 1	+0.34
	เฉลี่ยทั้งโรงเรียน	+0.15
2. โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ	ชั้น ม. 2	-0.28
	ม. 1	-0.26
	เฉลี่ยทั้งโรงเรียน	-0.27
3. โรงเรียนโสตศึกษาสงขลา	ชั้น ป. 6	+0.23
	ป. 5	+0.18
	เฉลี่ยทั้งโรงเรียน	+0.21

ตาราง 8 (ต่อ)

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ
4. โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี	ชั้น ป. 6
	-0.12
	ป. 5
	0.00
เฉลี่ยทั้งโรงเรียน	-0.06
เฉลี่ยทั้งหมด	0.002

จากตาราง 8 ระบุว่า ทัศนคติโดยเฉลี่ย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าใกล้ 0 แสดงว่า ทัศนคติของนักเรียนไม่เป็นไปในทางบวกหรือในทางลบ นั่นคือ นักเรียนค่อนข้างพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3

ความพึงพอใจของครู

ความพึงพอใจของครูต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นข้อมูลที่ได้รับมาจากแบบสอบถาม ครูที่กรอกเป็นครูสอนภาษาอังกฤษขณะทำการวิจัย และผู้ที่เคยสอนภาษาอังกฤษมาแล้วในอดีต ความพึงพอใจของครูปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 ระดับความพึงพอใจของครูต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	ระดับความพึงพอใจ
1. โรงเรียนเศรษฐเสถียร	2.87
2. โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ	2.00

ตาราง 9 (ต่อ)

โรงเรียน	ระดับความพึงพอใจ
3. โรงเรียนโสตศึกษาสงขลา	2.75
4. โรงเรียนโสตศึกษาชลบุรี	2.50
เฉลี่ย	2.45

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูทั้งหมดเท่ากับ 2.45 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในบทที่ 3 ปรากฏว่า ครูมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 - 8 ซึ่งพบว่า ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้น ป. 5 ถึง ม. 3 ค่อนข้างต่ำ และต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่เป็นไปในทางบวกหรือลบ นั่นคือเฉยเมยต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ยิ่งไปกว่านั้น ครูที่สอนภาษาอังกฤษไม่ค่อยพอใจต่อผลการเรียนของนักเรียนเท่าใดนัก จากหลักฐานทั้ง 3 ลักษณะที่กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นเด่นชัดว่า การสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย ดำเนินไปอย่างไม่ได้ผลเท่าที่ควร เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เนื่องจากการเรียนการสอนไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้

เมื่อการเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร คำถามที่ตามมาก็คือ การจะสอนภาษาอังกฤษต่อไป หรือควรเลิกสอน จากแบบสอบถามที่ครูตอบกลับมาปรากฏว่า ครู 90% มีความคิดเห็นว่าการสอนต่อ มีเพียง 10% เท่านั้น ที่มีความเห็นว่าควรเลิกสอน ในจำนวนครู 90% ที่มีความเห็นว่า ควรสอนต่อไปนั้น มีเพียง 3% เท่านั้น ที่เห็นว่าควรสอนต่อไปในลักษณะเดิม 17% มี

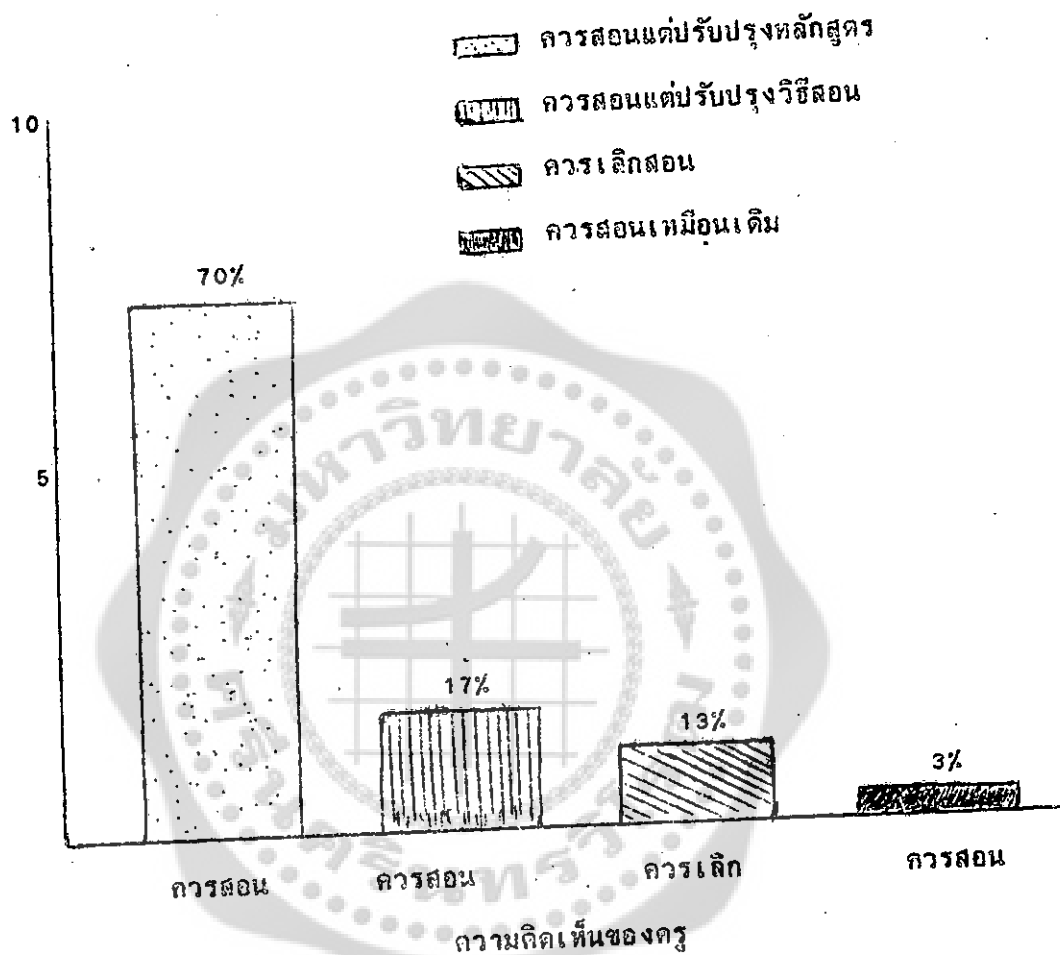
ความเห็นว่าการสอนแต่ต้องปรับปรุงวิธีสอน ส่วนอีก 70% ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า การสอน แต่ต้องปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังข้อมูลในตาราง 10

ตาราง 10 ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ว่าการสอนต่อไป หรือควรเลิกสอน

ความคิดเห็น	ร้อยละ
1. การสอน แต่ต้องปรับปรุงหลักสูตร	70
2. การสอน แต่ต้องปรับปรุงวิธีสอน	17
3. การสอนต่อไปในลักษณะเดิม	3
รวมฝ่ายเห็นด้วย	90
4. ควรเลิกสอน	10
รวม	100

ดังนี้

ความคิดเห็นของครูต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาจนำมาแสดงด้วยกราฟแท่ง

ภาพประกอบ 2 กราฟแท่งแสดงความคิดเห็นของครูต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แก่
นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ว่าการสอนต่อไป หรือการเล็กสอน

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รวบรวมมาจากแบบสอบถามสำหรับครู ครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้ให้ข้อมูล ปัญหาดังกล่าวปรากฏดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามที่ครูสอนภาษาอังกฤษระบุ จำแนกตามทักษะ

ทักษะ		ระดับปัญหา
1. การฟัง	การจำแนกเสียงพูด	4.81
	เก็บใจความจากการฟัง	4.73
	เฉลี่ย	4.77
2. การพูด	การเปล่งเสียง	4.69
	การออกเสียงหนักเบาในคำ	4.73
	การออกเสียงหนักเบาในประโยค	4.66
	เฉลี่ย	4.69
3. การอ่าน		4.32
4. การเขียน	การเขียนคำ	4.24
	การเขียนประโยค	3.89
	การเขียนข้อความ	4.56
	การคัดลายมือ	1.80
	เฉลี่ย	3.37
เฉลี่ยทั้งหมด		4.28

จากตารางดังกล่าว เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหากับเกณฑ์ที่กำหนดในตาราง 3 แล้ว พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละทักษะพบว่า ทักษะในการฟัง และการพูด มีปัญหามากที่สุด ทักษะในการอ่านมีปัญหาในระดับมาก ส่วนทักษะในการเขียนมีปัญหในระดับปานกลาง

ปัญหาอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ปัญหาอื่น ๆ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านจิตวิทยา-สังคม ด้านการสื่อความหมาย และด้านการฝึกอาชีพครูในโรงเรียน สอดศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลว่าเด็กเหล่านี้มีปัญหาใน 4 ด้านมากน้อยเพียงใด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 ปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามที่ครูระบุ จำแนกตามลักษณะของปัญหา

ปัญหาด้าน	ระดับปัญหา
1. การเรียน	3.68
2. การฝึกอาชีพ	3.38
3. การสื่อความหมาย	3.20
4. จิตวิทยา - สังคม	2.69

จากตาราง 12 ระบุว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในด้านการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาในด้านการฝึกอาชีพ การสื่อความหมายและด้านจิตวิทยา-สังคม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 มีรายละเอียดเพิ่มเติม คือ ปัญหาในแต่ละด้านปรากฏในรายละเอียดใน

ตาราง 13

ตาราง 13 ปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตามที่ระบุ จำนวนเป็นรายข้อ

ปัญหาด้าน		ระดับปัญหา
ก. การเรียน	1. วิชาภาษาไทย	4.04
	2. วิชาวิทยาศาสตร์	3.47
	3. วิชาคณิตศาสตร์	3.10
	เฉลี่ย	3.68
ข. จิตวิทยา-สังคม	1. การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง	3.46
	2. การควบคุมอารมณ์	3.38
	3. ปัญหาพฤติกรรม	3.28
	4. ความรับผิดชอบ	3.25
	5. ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.17
	6. การเข้าสังคมกับผู้อื่น	2.90
	7. การตัดสินใจ	2.83
	8. การปรับตัว	2.67
	9. การเข้าสังคมกับครู	2.33
	10. การเข้าสังคมกับเพื่อน	2.21
	เฉลี่ย	2.69

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัญหาด้าน		ระดับปัญหา
ค. การสื่อความหมาย	1. โดยการพูด	4.27
	2. โดยการอ่านริมฝีปาก	2.57
	3. โดยภาษามือ	3.56
	4. โดยท่าแนะคำพูด	3.09
	5. โดยสีหน้าท่าทาง	2.61
	6. โดยการสื่อสารรวม	2.64
	เฉลี่ย	3.09
ง. การฝึกอาชีพ	1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ	3.40
	2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	3.82
	3. การเตรียมตัวเพื่อฝึกอาชีพ	3.32
	เฉลี่ย	3.38

จากตาราง 13 ระบุว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหามากในด้าน การเรียนวิชาภาษาไทย การสื่อความหมายโดยการพูด และการสื่อความหมายโดยใช้ภาษามือ และมีปัญหาในระดับปานกลางในประเด็นต่อไปนี้คือ การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง การควบคุมอารมณ์ พฤติกรรม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การเข้าสังคมกับผู้อื่น การตัดสินใจ การปรับตัว การสื่อสารกับผู้อื่นโดยใช้ท่าแนะคำพูดใช้สีหน้าท่าทาง และใช้การสื่อสารรวม นักเรียนมีปัญหาน้อย ในด้านการเข้าสังคมกับครู และเพื่อน

เพื่อให้มองเห็นปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้
รับการขอร้องให้ระบุปัญหาที่พบบ่อยที่สุดใน 22 หัวข้อที่กล่าวมาแล้วปัญหารายข้อได้รวบรวมเสนอ
ในตาราง 14 ซึ่งระบุปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในแต่ละหัวข้อ ตัวเลขร้อยละในช่องขวามือ หมายความว่า
ว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละที่ปรากฏเป็นร้อยละที่ถูกระบุในปัญหานี้ตัวอย่างเช่นปัญหา
ในการเรียนวิชาภาษาไทย จากครูที่ตอบแบบสอบถาม 90% ระบุว่า ปัญหาที่สำคัญในการเรียน
ภาษาไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือเขียนประโยคไม่ถูกต้อง รายละเอียด
ปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 ปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่พบบ่อยที่สุดในแต่ละหัวข้อ ตาม
ที่ถูกระบุ จำแนกเป็นรายชื่อ

หัวข้อปัญหา	ลักษณะที่พบบ่อยที่สุด	ร้อยละที่ถูกระบุปัญหานี้ %
ก. ด้านการเรียน		
1. การเรียนภาษาไทย	เขียนประโยคไม่ถูกหลักภาษา	90
2. การเรียนคณิตศาสตร์	ไม่เข้าใจโจทย์เลข	83
3. การเรียนวิทยาศาสตร์	ไม่เข้าใจเนื้อหา	75
ข. ด้านจิตวิทยา-สังคม		
1. การตัดสินใจ	ไม่กล้าตัดสินใจ ลังเล	95
2. ความรับผิดชอบ	ขาดความรับผิดชอบ	82
3. การควบคุมอารมณ์	ควบคุมอารมณ์ไม่ได้	80
4. การเข้าสังคมกับผู้อื่น	สื่อสารกันไม่เข้าใจ	80
5. ความเชื่อมั่นในตนเอง	ไม่มั่นใจ ลังเล ต้องบอกซ้ำ	70
6. การปรับตัว	ปรับตัวเข้ากับคนปกติลำบาก	70
7. พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	ก้าวร้าว	60
8. การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง	ตามใจตนเอง ไม่ใจใคร	60

ตาราง 14 (ต่อ)

หัวข้อปัญหา	ลักษณะที่พบบ่อยที่สุด	ร้อยละที่ครูระบุปัญหา %
9. การเข้าสังคมกับครู	ไม่มีปัญหา	
10. การเข้าสังคมกับเพื่อน	ไม่มีปัญหา	
ค. การสื่อความหมาย		
1. โดยการพูด	พูดกับคนปกติไม่เข้าใจ	100
2. โดยภาษามือ	คนปกติไม่เข้าใจ	100
3. โดยการอ่านริมฝีปาก	อาจเข้าใจความหมายผิด	98
4. โดยการใช้ท่าแนะคำพูด	เด็กไม่เข้าใจท่าแนะคำพูด	98
5. โดยใช้ท่าทาง	อาจเข้าใจความหมายผิด	90
6. โดยใช้การสื่อสารรวม	ใช้ภาษามือต่างระบบกัน	80
ง. การฝึกอาชีพ		
1. ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ	เด็กขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ ไม่สนใจในอาชีพ	68
2. เข้าใจเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพ	มีโอกาสนเลือกประกอบอาชีพน้อย	57
3. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	มีการเตรียมตัวน้อย	44

จากตาราง 14 จะเห็นได้ว่า ครูที่สอนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่วนมากมีความเห็นว่า ในด้านการเรียนนั้น เด็กมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เขียนประโยคไม่ถูก การมีภาษาจำกัด

ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชา ส่วนในด้านจิตวิทยาและสังคมนั้น ครูส่วนมากมีความเห็นว่า นักเรียนไม่ค่อยกล้าตัดสินใจ ขาดความรับผิดชอบในการทำงานที่มอบให้ ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ค่อยได้ ไม่สนใจต้องให้บอกซ้ำ ปรับตัวเข้ากับคนแปลกลำบาก มีพฤติกรรมก้าวร้าว และตามใจตนเอง ส่วนทางด้านการสื่อความหมายนั้น ครูส่วนมากมีความเห็นว่า นักเรียนมีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่น ส่วนการฝึกอาชีพนั้น ครูพบว่า นักเรียนขาดความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ขาดความสนใจในอาชีพ ไม่มีการเตรียมฝึกอาชีพอย่างเพียงพอ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้นำมาสรุป อภิปราย และตั้งข้อเสนอแนะในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัย ซึ่งเป็นการสรุปตั้งแต่จุดมุ่งหมายของการวิจัย การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง สมมุติฐาน เครื่องมือในการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ไปถึงผลการศึกษาขั้นต้นว่า หลังจากนั้นจะเป็นการนำผลการวิจัยมาอภิปราย ในตอนท้ายจะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

จุดมุ่งหมายสำคัญของการวิจัยนี้ เพื่อประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยจุดมุ่งหมายหลักอาจแบ่งออกเป็นจุดประสงค์ย่อย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาว่า การสอนภาษาอังกฤษ แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ผลหรือไม่ ซึ่งสรุปผลจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ทศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และความพึงพอใจของครู ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. ศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาอื่น ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปัญหาในการสื่อความหมาย จิตวิทยาและสังคม ตลอดจนปัญหาในการฝึกอาชีพ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ นักเรียนและครูกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทั้งหมดที่เรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนเหล่านี้ มาจากโรงเรียนโสตศึกษา 4 โรงเรียน อยู่ในชั้น ป. 5 - ม. 3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูนั้น ประกอบด้วยครูสองประเภท คือ ครูสอนภาษาอังกฤษ หรือครูที่เคยสอนภาษาอังกฤษ แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ครูประเภทนี้จัดเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยวิธีเจาะจง ส่วนครูอื่นใช้วิธีเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย ใช้อัตราส่วน 25% ของครูทั้งหมดในแต่ละโรงเรียน รวมกลุ่ม

ตัวอย่างที่เป็นครู 70 คน นักเรียน 154 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 224 คน

ในการศึกษารั้วนี้ ตั้งสมมุติฐานไว้ 4 ข้อ คือ

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ป.5, ป.6 และ ม.1 สูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มของแบบทดสอบ
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.2 และ ม.3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนภาษาอังกฤษของเกณฑ์ปกติ
3. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนภาษาอังกฤษมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. ครูที่สอนภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 7 ชุด ในจำนวน 7 ชุดนี้ เป็นแบบสอบถาม ภาษาอังกฤษ 5 ชุด อีก 2 ชุด เป็นแบบสำรวจทัศนคติสำหรับครูและนักเรียน แบบทดสอบภาษาอังกฤษทั้ง 5 ชุดนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 3 ชุด คือ แบบทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับชั้น ป.6, ป.7 และ ม. 1 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .84, .82 และ .90 ตามลำดับ ส่วนแบบทดสอบภาษาอังกฤษชั้น ม.2 และ ม.3 เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ มีค่าความเชื่อมั่น .76 และ .64 ตามลำดับ แบบสำรวจทัศนคติผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และนำออกทดลองใช้แล้วก่อนนำมาใช้จริง แบบสำรวจดังกล่าวจึงมีความเที่ยงตรงตามสภาพ ตามคุณสมบัติของเครื่องมือวิจัยที่ดี

การเก็บข้อมูล การทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กระทำในตอนปลายของปีการศึกษา หลังจากนักเรียนจบหลักสูตรแล้ว และอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสอบปลายภาค ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบ โดยมีครูประจำชั้นช่วยอธิบายคำสั่งในข้อสอบให้นักเรียนฟังโดยใช้ภาษามือ ก่อนทดสอบนักเรียนได้กรอกแบบสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ส่วนแบบสอบถามสำหรับครูนั้น ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย เป็นผู้ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จึงได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเกือบ 100% หลังจากคิดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์แล้ว จึงวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

ที่ไม่สมบูรณ์ไม่ถึง 1%

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ เปอร์เซนต์และกราฟ และการแจกแจงความถี่ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนำมาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด และเกณฑ์มาตรฐาน คะแนนทัศนคตินำมาหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษและปัญหาอื่นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนำมารวบจัดเป็นหมวดหมู่ หาความถี่ และหาร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ได้ผลเท่าที่ควร กล่าวคือ ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
2. ครูที่สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความเห็นว่า ควรสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กต่อไป แต่ควรมีการปรับปรุงหลักสูตร
3. ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนมีปัญหามากในทักษะด้านการฟัง การพูดและแม้แต่ทักษะในการอ่าน ส่วนทักษะในด้านการเขียนนั้นมีปัญหาน้อยกว่า
4. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหามากที่สุดในด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ส่วนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ นักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากความจำกัดทางภาษาของนักเรียน
5. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยังมีปัญหาทางด้านจิตวิทยา-สังคม การสื่อความหมาย และการฝึกอาชีพอีกด้วย ปัญหาทั้ง 3 ด้านดังกล่าว อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ระบุว่า การสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่ได้ผลเท่าที่ควรนั้น กระทรวงศึกษาธิการและผู้ที่เกี่ยวข้องควรหาทางแก้ไข ปัญหาใหญ่ดูเหมือนจะมาจากหลักสูตร เนื่องจากหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปกติ การประเมินผลตามแนวการวิจัยนี้ได้ยึดหลักสูตรของเด็กปกติเป็นหลักผลจึงปรากฏออกมาในลักษณะ

ดังกล่าวในทางแก้ไขนั้น วิธีหนึ่งก็คือปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การปรับปรุงหลักสูตรจะต้องปรับปรุงจุดมุ่งหมายด้วย จุดมุ่งหมายหลายข้อที่กำหนดไว้ สำหรับเด็กปกติ นั้น เหมาะสำหรับเด็กปกติ แต่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จุดมุ่งหมายที่กำหนดใหม่ในหลักสูตรควรสอดคล้องกับความต้องการ และความสามารถของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยิ่งไปกว่านั้น จุดมุ่งหมายจะต้องกำหนดให้ชัดเจน เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้ ตลอดจนสามารถวัดผลและประเมินผลได้ (Tanner & Tanner, 1975)

เมื่อกำหนดจุดประสงค์แล้ว สิ่งต่อไปที่จะต้องพิจารณาคือสำราเรียน นักวิชาการศึกษาพิเศษทราบว่า เด็กหูหนวกสามารถสื่อสารได้ดีและรวดเร็วโดยการใช้ภาษามือ คนหูหนวกทั้งโลกก็ใช้ภาษามือเพราะมีประสิทธิภาพและรวดเร็วในการสื่อความหมาย ดังนั้น น่าจะมีการนำภาษามือนำไปประกอบการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กประเภทนี้ ถ้าจะกล่าวให้เฉพาะเจาะจงลงไปก็คือ ในตำราเรียนภาษาอังกฤษนั้น หากเป็นไปได้ ควรมีภาษามือประกอบด้วยโดยเฉพาะคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่นักเรียนต้องเรียน ภาษามือจะช่วยให้นักเรียนเรียนคำใหม่ได้เร็วขึ้น แต่สิ่งสำคัญที่จะลืมเสียมิได้ก็คือตำราเรียนจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ สามารถนำนักเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นได้ (Powntree, 1982)

สิ่งที่ขาดเสียมิได้ก็คือคู่มือครู เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียบร้อยแล้ว และจัดการแต่งตำราเพื่อประกอบการเรียนเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปที่จะต้องริบดำเนินการก็คือ สร้างคู่มือครูให้สอดคล้องกับตำราเรียน คู่มือครูจะเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูในการสอนครูจะได้สอนทันเวลา และครบตามเนื้อหาที่กำหนด ยิ่งไปกว่านั้น คู่มือครูยังมีส่วนช่วยอันสำคัญในการวัดผลและประเมินผล ให้เป็นไปอย่างครบถ้วน นั่นคือ สามารถวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนได้ครบตามจุดมุ่งหมาย คู่มือครูจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ปัญหาที่จะต้องให้ความสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ การฝึกหัดครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตครูที่จะสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในปัจจุบันครูที่สอนภาษาอังกฤษแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่วนมากได้รับการอบรมมาเพื่อสอนภาษาอังกฤษ แก่เด็กปกติ เมื่อถูกมอบหมายให้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ครูจึงหาทางปรับปรุงวิธีสอนให้

ให้เหมาะกับเด็กประเภทนี้ เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์มากกว่าที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างเป็นทางการ ครูที่จะสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น ควรมีความรู้ทั้งในสำเนาภาษาอังกฤษ วิธีสอน และความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตลอดจนวิธีสอนเฉพาะสำหรับเด็กประเภทนี้อีกด้วย ดังนั้น การฝึกหัดครู ควรพิจารณาในด้านนี้ให้ถี่ถ้วนและครบถ้วน เพื่อผลิตครูสำหรับสอนภาษาอังกฤษเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเป็นครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนด้านนี้

การสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กหูหนวกหรือไม เป็นปัญหาที่ถกเถียงกันอย่างไม่สิ้นสุดได้ระหว่างครูการศึกษาพิเศษฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยก็อ้างว่า เด็กหูหนวกไม่มีความจำเป็นต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเลย เพราะว่าเรียนแล้วก็ไม่ได้นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แต่อย่างใด ควรใช้เวลาในการเรียนเกี่ยวกับอาชีพและฝึกอาชีพมากกว่า เพราะว่าเมื่อเด็กเรียนสำเร็จจากโรงเรียนแล้วจะได้ประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ฝ่ายที่อยากให้เด็กเรียนภาษาอังกฤษก็ยกเหตุผลว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล เป็นการเปิดทางไปสู่โลกภายนอก การมีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้เด็กมีความรู้กว้างไกล ตลอดจนสามารถติดต่อกับชาวต่างประเทศได้ ข้อคิดและเหตุผลของแต่ละฝ่ายก็ล้วนแต่สำคัญทั้งนั้น อย่างไรก็ตาม การสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรปัจจุบันก็มิได้เป็นการบังคับแต่ประการใด ในปัจจุบันที่เด็กพิเศษเรียกร้องความเท่าเทียมกันกับเด็กปกติก็ควรให้โอกาสเด็กพิเศษบ้าง ในเมื่อเด็กปกติมีสิทธิเลือกเรียนภาษาอังกฤษได้ เด็กพิเศษก็ควรมีสิทธิในการเลือกเรียนภาษาอังกฤษได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้สิทธิที่เท่าเทียมกันแก่ทั้งสองฝ่าย ส่วนเด็กจะเรียนได้หรือไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถส่วนตัวของเขาเองเป็นประการสำคัญ

ส่วนปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยเฉพาะด้านการฟังและการพูดนั้น คงไม่ใช่ประเด็นใหม่ เพราะนักการศึกษาพิเศษ หรือแม้แต่ประชาชนทั่วไปก็ทราบแล้วว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะฟังและพูดภาษาอังกฤษให้เข้าใจได้อย่างไร ผลการวิจัยนี้จึงเป็นเพียงหลักฐานยืนยันอย่างเป็นทางการว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านการพูดและการฟังอย่างแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้น นักเรียนยังมีปัญหาสำคัญในการอ่านด้วยประเด็นนี้ควรได้รับการเอาใจใส่และแก้ไข วิธีหนึ่งที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ก็คือการปรับปรุงวิธีสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากภาษา

มีประสิทธิภาพจริง ก็ควรนำมาประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะสื่อที่มีประสิทธิภาพย่อมทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเพิ่มขึ้นอย่างมากภายในเวลาอันรวดเร็ว

ผลการวิจัยนี้ระบุว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในด้านการเรียนไม่เฉพาะแต่ในวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่มีปัญหาในการเรียนวิชาอื่นด้วย เช่น วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปัญหานี้อาจมีสาเหตุมาจากหลายประการแต่ประการสำคัญที่สุดประการหนึ่งคือความรู้ทางภาษาของนักเรียน วิชาทั้งหลายต้องใช้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนรู้และทำความเข้าใจ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีภาษาไทยจำกัด จึงประสบปัญหาในการเรียนวิชาอื่นด้วย เมื่อภาษาเป็นปัญหา วิธีแก้จะต้องแก้ที่ปัญหา นั่นคือให้เวลาเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น หากเรียนในช่วงเวลาอื่นนอกเวลาไม่ได้ ก็ควรกำหนดไว้ในหลักสูตร ปัญหาที่จะโยงกลับเข้ามาถึงหลักสูตรอีก นั่นคือ ขยายเวลาเรียนวิชาภาษาไทยโดยกำหนดให้วิชาภาษาไทยมีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ควรจะประเมินหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ว่าหลักสูตรสำหรับเด็กปกติที่นำมาใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนี้ มีความเหมาะสมกับเด็กหรือไม่ สอดคล้องกับความต้องการของเด็กหรือไม่ หากพบว่าหลักสูตรไม่เหมาะสม ก็สมควรจะยกร่างหลักสูตรใหม่ทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และเป็นประโยชน์แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยแท้จริง (Levine, 1971)

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยังมีปัญหาในด้านการสื่อความหมายโดยเฉพาะกับคนปกติ ด้านจิตวิทยา-สังคม และด้านการฝึกอาชีพแต่ปัญหาทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง การแก้ปัญหานี้ อาจกระทำได้หลายทาง สำหรับด้านการสื่อความหมายนั้น จำเป็นต้องจัดภาษามือให้มีระบบเดียวกัน ควรมีการเผยแพร่ภาษามือทางสื่อสารมวลชนให้คนปกติได้เข้าใจ และปลูกฝังทัศนคติใหม่ว่า คนปกติควรปรับตัวให้เข้ากับคนหูหนวกโดยการเรียนภาษามือ เพื่อให้สื่อสารกับคนหูหนวกได้ ภาษามือมีใช้ภาษาที่น้ำรังเกียจ ภาษามือมีลักษณะเฉพาะ มีโครงสร้างของคำ มีระบบไวยากรณ์ และลักษณะอื่นครบถ้วนตามคุณสมบัติที่ดีของภาษาทุกประการ ในด้านจิตวิทยา-สังคมนั้น ควรจัดให้มีบริการแนะแนวแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้ถูกต้องและเหมาะสม สำหรับด้านการฝึกอาชีพนั้นก็ควรขยายบริการด้านการฝึกอาชีพให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งทุกฝ่ายในสังคมควรร่วมมือกัน เพื่อให้การศึกษา

สำหรับ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสำเนียงไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. การปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตร หลักสูตรควรมีจุดประสงค์ที่เป็นไปได้ และสอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรกำหนดเนื้อหาให้มีความเหมาะสม ควรมีตำราเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนคู่มือครูสำหรับเด็กประเภทนี้โดยเฉพาะ
2. ควรมีการฝึกหัดครู อบรมครู สอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยเฉพาะ
3. ควรเน้นการสอนภาษาไทยเพิ่มขึ้น หากเป็นไปได้ ควรกำหนดจำนวนชั่วโมงเรียนเพิ่มขึ้นในหลักสูตร
4. ควรขยายบริการด้านการฝึกอาชีพแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
5. ควรขยายบริการแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ทดสอบวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ ว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงสำหรับเด็กประเภทนี้หรือไม่
2. ทำการวิจัยประเภทการวิจัยนำร่อง ในกรณีที่สร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขึ้นมาใหม่ เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้

3. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4. ทำการวิจัยนำร่องเกี่ยวกับการเพิ่มชั่วโมงการสอนวิชาภาษาไทยแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่า การเพิ่มชั่วโมงจะมีผลต่อทักษะทางภาษาของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

5. ประเมินผลหลักสูตรทั้งหมดที่ใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทั้งนี้เพื่อตัดสินว่า หลักสูตรสำหรับเด็กปกติดีที่นำมาใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หรือไม่ โดยสนใจในทางการศึกษาแก่ เด็กประเภทนี้มากน้อยเพียงใดและมีปัญหาตลอดจนอุปสรรคในลักษณะใดบ้าง

บรรณานุกรม

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. สำนักพิมพ์คุรุสภา, 2521.

_____. หลักสูตรขั้นประถมศึกษา. สำนักพิมพ์คุรุสภา, 2521.

_____. คู่มือหลักสูตรขั้นมัธยมศึกษา. สำนักพิมพ์คุรุสภา, 2521.

Altshuler, K. "Psychiatric Considerations in Adult Deaf," American Annals of the Deaf. 1962, 107 : 560-561.

Bloom, L., and Lahey, M. Language Development and Language Disorders. New York : J. Wiley, 1978.

Bloom, Benjamin S. Handbooks on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York : McGraw-Hill, 1971.

_____. Taxonomy of Education Objectives : The Classification of Education Goals. New York : Longmans, 1950.

Emerton, G., Hurwitz, T. and Bishop, M. "Development of Social Maturity in Deaf Adolescents and Adults," in L. Bradford and W. Hardy (Eds.). Hearing and Hearing Impairment. New York : Grune & Stratton, 1979.

Harris, Grace M. Language for the Preschool Deaf Child. 3rd ed., New York : Grune & Stratton, 1971.

Levine, E. The Psychology of Deafness. New York : Columbia University Press, 1971.

_____. Youth in a Soundless World. New York : University Press, 1977.

Moore, Donald F. Educating the Deaf : Psychology, Principles and Practices. Boston : Houghton Mifflin Company, 1978.

_____. "The Vocational Status of Young Deaf Adults in New England," Journal of Rehabilitation of the Deaf. 1969, 2 : 5.

National Development Education Center. A Survey of Conditions of the Hearing Impaired Students in Thailand. 1978, Photo Copy.

Padoong Arrayavinyoo. Special Education in Thailand. Bangkok : Srinakharinwirot University Press, 1979.

Quigley, Glads. "Summaries from Appraisal of the Silent Reading Abilities of Acoustically Handicapped Children," American Annals of The Deaf. 1969. 91 : 331.

Rea, Pauline M. "Evaluation of Educational Projects with Special Reference to English Language Education," in C.J. Bramfit (Eds.) Language Teaching Projects for the Third World. London : Oxford Pergamon Press, 1983.

Rowntree, D. Educational Technology in Curriculum Development. London : Harpert, Row, Publisher, 1982.

Schein, A. "Personal and Psychosocial Traits of the Aurally Impaired Children," American Annals of the Deaf. 1975, 110 : 58-62.

Swanson, H. and Watson, L. Educational and Psychological Assessment of Exceptional Children. Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1982.

Tanner, D. and Tanner, L. Curriculum Development : Theory into Practice. New York : Macmillan Publishing Company, Inc., 1975.

Telford, Charles W. and Saurey, James M. The Exceptional Individuals. Englewood Cleff, New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1977.

Trybus, R. and Kachmer, M. "School Achievement Scores of the Hearing Impaired Children : National Data on Achievement Status and Growth Pattern," American Annals of the Deaf. 1977, 122 : 62-69.

Wolff, J.G. Language, Brain and Hearing. London : Methuen & Co., Ltd., 1973.

Young, David J. The Structure of English Clauses. London, Hutchinson, 1980.

Zais, Roberts. Curriculum : Principles and Foundations. New York, Harper & Row, 1976.

Zigmond, Naomi. Assessment for Instructional Planning in Special Education. Englewood Cliffs, N.J., Prentice - Hall, 1983.

Zinkin, Taya. Write Right : A Guide to Effective Communication in English. Oxford, Pergamon Press, 1980.

ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 39 ข้อ

เวลา 40 นาที

ชื่อ..... โรงเรียน.....

โปรดกาเครื่องหมาย ✕ ทับข้อ a b c หรือ d ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว
สำหรับข้อ 1 - 11 คอยฟังคำสั่งครู

1. ครูออกเสียงคำใด ให้ ✕ ข้อที่ครูออกเสียง
a. man b. can c. van
2. ครูออกเสียงคำใด ให้ ✕ ข้อที่ครูออกเสียง
a. road b. ride c. rid
3. ครูออกเสียงคำใด ให้ ✕ ข้อที่ครูออกเสียง
a. fish b. fist c. fit
4. ครูพูดประโยคที่ตรงกับภาพใด ให้ ✕ ข้อที่ตรงกับครูพูด

a.

b.

c.

5. ครูพูดประโยคที่ตรงกับภาพใด ให้ ✕ ข้อที่ตรงกับครูพูด

a.

b.

c.

6. ครูพูดประโยคใด ให้ ✕ ข้อที่ตรงกับครูพูด

7. ครูพูดประโยคใด ให้ ✕ ข้อที่ตรงกับครูพูด

8. จงเขียนคำที่ครูพูดลงในช่องว่าง.....
9. จงเขียนคำที่ครูพูดลงในช่องว่าง.....
10. จงเขียนประโยคที่ครูพูดลงในช่องว่าง.....
11. จงเขียนประโยคที่ครูพูดลงในช่องว่าง.....

ลงมือทำข้อ 12 - 39 โดย ✕ ทับข้อ a b c หรือ d ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

12. คำในข้อใดออกเสียงเหมือนกันทั้ง 3 คำ

- a. bat rat cat
- b. bird boy book
- c. cat cat cat

13. คำในข้อใดออกเสียงต่างกันทั้ง 3 คำ

- a. mop top cop
- b. mad mad sad
- c. bus bus but

14. คำในข้อใดออกเสียงสระเดียวกันทั้ง 3 คำ

- a. hand sand hook
- b. way wall small
- c. key bee she

15. คำในข้อใดออกเสียงสระเดียวกันทั้ง 3 คำ

- a. hand sand book
- b. walk wall small
- c. key men hen

16. จงเรียงอักษรต่อไปนี้ตามลำดับ (3 คะแนน)

ตัวอย่าง B A C → A B C
D B F → B D F
J O A →
R P B →
Q O Y →

จงอ่านบทสนทนาต่อไปนี้ เพื่อตอบคำถามข้อ 17 - 19

A : Is this your pencil?

B : ...1..., it is.

A : Give me your pencil, ...2..

B : Here you are.

A : ...3..

17. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องในช่องว่าง 1

- a. No
- b. Yes
- c. Please

18. จงเลือกคำเติมในช่องว่าง 2

- a. O.K.
- b. Yes
- c. Please

19. จงเลือกคำเติมในช่องว่าง 3

- a. you're welcome
- b. yes, please.
- c. thank you.

จงอ่านบทสนทนาต่อไปนี้เพื่อตอบคำถามข้อ 20 - 22

Decha : Good morning.

B :¹..... Can I help you?

A : Yes. Give me some apples, please.

B :².....

A : Five,³.....

C : Thank you.

20. จงเลือกคำเติมลงในช่องว่าง 1

- a. yes
- b. good morning
- c. good night

21. จงเลือกคำเติมในช่องว่าง 2

- a. How much
- b. How many
- c. How about

22. จงเลือกคำเติมลงในช่องว่าง 3

- a. apples
- b. now
- c. please

23. How many children go to the zoo?

24. Are there many animals at the zoo?

25. Who is the driver?

26. Who likes animals.

27. Where are the animal?

28. Why does Decha sit under the tree?

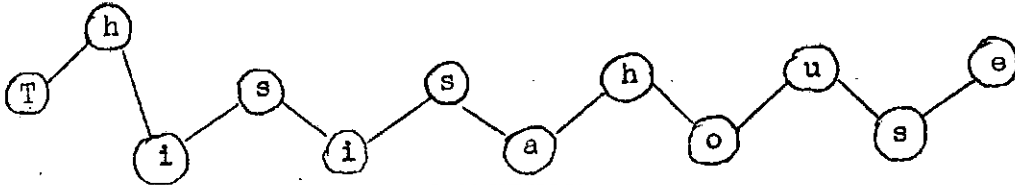
30. How do they go to the zoo?

- a. by bus b. by car c. on foot

31. จงเติมอักษรลงในคำต่อไปนี้

H _ i _ a m _ n.

32. จงเขียนประโยคตามตัวอักษรที่โยงไว้

T _ _ _ _ _

33. จงเขียนประโยคให้สมบูรณ์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง Malle - book - on - desk.

เขียน Malee's book is on the desk.

Dan-brother-in-room.

34. จงเรียงประโยคให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง book the on desk the.

The book is on the desk.

ประโยค girl this friend my is.

35. Where is the boy?

36. What is this.

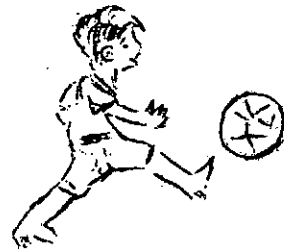

37. จงเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

birds tree the on are two

38. What is he doing?

39. จงคัดลอกประโยคต่อไปนี้ในช่องว่างข้างล่างให้สวยงาม

chair box ring

- ขอขอบคุณ -

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อ 1 - 3 กรุณออกเสียงให้ฟังเพียงข้อละครั้งเดียว

1. can
2. rid
3. fish

ข้อ 4 - 11 กรุณออกเสียง/อ่านให้ฟังข้อละ 2 ครั้ง

4. This is a fan.
5. I have two pencils.
6. This is my father.
7. She is eating.
8. rooms
9. chickens
10. Is that a pen ?
11. I have two sisters.

ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ

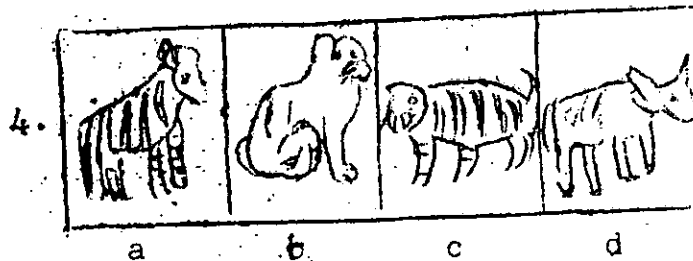
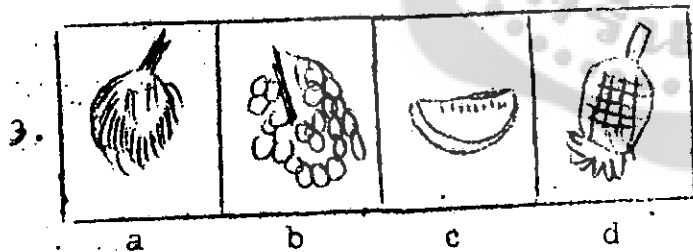
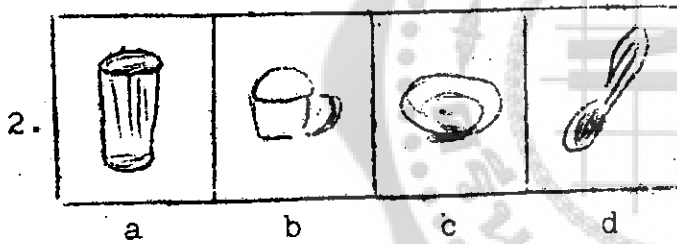
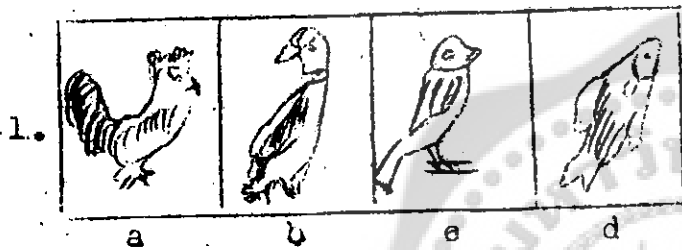
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 50 นาที

40 คะแนน

ข้อ 1 - 8 คอยฟังคำสั่งครู

A. ฟังครูแล้วเลือก X ทับข้อ a, b, c หรือ d ที่มีความหมายตรงกับภาพ

B. ฟังครูพูด แล้วพิจารณาว่ามีความหมายตรงกับข้อใด a, b, c หรือ d แล้ว X ทับข้อที่ถูกต้อง

5. a. bed
b. desk
c. chair
d. table
6. a. pan
b. fork
c. knife
d. spoon
7. a. cow
b. tiger
c. horse
d. elephant
8. a. temple
b. school
c. hospital
d. health center

C. จงเขียนตามคำบอก

9.
10.
11.
12.

D. จงเลือกคำที่ออกเสียงสระหรือพยัญชนะที่ต่างไปจากคำอื่น แล้ว X ทับ ตัว a, b, c หรือ d.

13. a. cook
b. door
c. good
d. look

14. a. now
b. how
c. row
d. cow

15. a. thing
b. them
c. throw
d. thirsty

16. a. child
b. chalk
c. teach
d. school

E. เลือกคำที่เสียงเน้นซึ่งแตกต่างจากคำอื่น ๆ

17. a. farmer
b. teacher
c. police
d. postman

18. a. mango
b. apple
c. coconut
d. papaya

19. a. bicycle
b. afternoon
c. coconut
d. policeman

20. a. hospital
b. holiday
c. vegetable
d. television

F. จงเรียงลำดับอักษรที่กำหนดให้เสียใหม่ ให้เป็นไปตามลำดับที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง B A C D → A B C D

F E H I → E F H I

21. U R O T → _____

22. P I S K → _____

G. จงเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายคำที่ขีดเส้นใต้

23. We study English.

- a. read
- b. write
- c. learn
- d. speak

24. They have breakfast in the morning.

- a. eat
- b. buy
- c. cook
- d. want

25. จงเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่ขีดเส้นใต้

He wears a white shirt.

- a. red
- b. blue
- c. brown
- d. black

26. จงอ่านประโยคต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

She wants a glass of milk.

Where is the milk?

- a. In a cup.
- b. In a bowl.
- c. In a glass.
- d. In a bottle.

H. จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 27 - 31.

Wichai, Anan and their father and mother are at the table. They are eating and watching television. They like beef and fruit, but they don't like fish. Wichai likes apples. Anan likes bananas and mangoes.

27. What are Wichai, Anan, Their Father and mother doing?

- a. They are eating.
- b. They are talking.
- c. They are watching television.
- c. They are eating and watching television.

28. What fruit does Wichai like?

- a. apples
- b. bananas
- c. oranges
- d. mangoes

32. ข้อใดเป็นประโยคบอกเล่า

- a. They are birds.
- b. What is this?
- c. Is he a farmer?
- d. It's not a fish.

29. Who likes fish?

- a. Anan
- b. Wichai
- c. father
- d. Nobody

30. What is not fruit?

- a. beef
- b. apple
- c. orange
- d. banana

31. How many boys do the father and mother have?

- a. one
- b. two
- c. three
- d. four

33. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ

- a. Is he a student?
- b. He is going to the market.
- c. He doesn't have a big ball.
- d. What does he do on Saturday?

34. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ

- a. He drives a car.
- b. He can drive a car.
- c. He can't drive a car.
- d. He likes to drives a car.

35. ข้อใดเป็นประโยคคำถามที่ผิด

- a. Is he playing football?
- b. Can he play football?
- c. Does he like to play football?
- d. Do he likes to play football?

I. จงใช้คำที่กำหนดให้ เรียบเรียงเป็นประโยคให้ถูกต้อง และให้ได้ใจความต่อเนื่องกัน
(ข้อ 36 - 37)

36. English/He/speak/can/ ./

	1	2	3	4	5
a.	2	4	3	1	5
b.	1	4	3	2	5
c.	1	2	4	3	5
d.	4	3	1	2	5

37. like / you / do / what / animal / ? /

	1	2	3	4	5	6
a.	3	2	5	4	1	6
b.	1	3	2	5	4	6
c.	5	4	3	2	1	6
c.	4	5	3	2	1	6

J. จงใช้ประโยคที่กำหนดให้ เรียงลำดับเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน (ข้อ 38 - 39)

38. (1) He has lunch at noon.
(2) He goes home in the evening.
(3) He is in his office in the afternoon.
(4) My father goes to work in the morning.

- a. 1 2 3 4
- b. 2 3 4 1
- c. 3 4 1 2
- d. 4 1 3 2

39. (1) He helps his mother.

(2) Wichai gets up at 5 : 00.

(3) And then he goes to school.

(4) He has breakfast at 7 : 00.

- a. 3 4 1 2
- b. 2 1 4 3
- c. 4 3 2 1
- d. 1 2 4 3

- ขอขอบคุณ -

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ 1 - 4 ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังเพียงครั้งเดียว

1. bird
2. cup
3. pineapple
4. zebra

ข้อ 5 - 12 ครูออกเสียง/อ่านให้นักเรียนฟังข้อละ 2 ครั้ง

5. I am in the bedroom. People make me from wood. They come to me when they want to sleep.
6. You can find me in the kitchen. You use me to cut something.
7. I am an animal. I have a long nose and two long teeth. You can see me in the zoo.
8. A place where the monks live.
9. I love you.
10. She is my mother.
11. He has lunch at noon.
12. He goes to school by bus.

จงกากบาท + ทับตัว a, b, c หรือ d ที่เป็นคำที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

A. สำหรับข้อ 1 - 9 โปรดฟังครู

1. ครูออกเสียงคำใด

a. carts

b. cards

c. cars

d. card

2. ครูออกเสียงคำใด

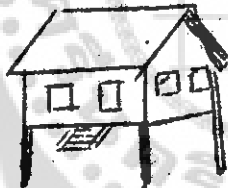
a. loose

b. lose

c. lost

d. louis

3. ข้อใดตรงกับที่ครูพูด

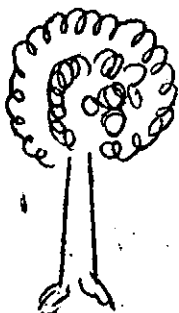
a.

b.

c.

d.

4. ข้อใดตรงกับที่ครูพูด

a.

b.

c.

d.

5. ข้อใดตรงกับที่ครูพูด

a.

b.

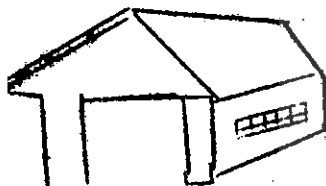

c.

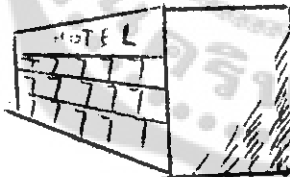

d.

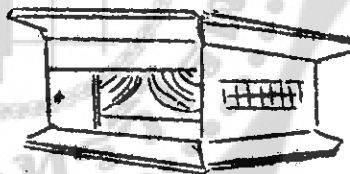
6. ข้อใดตรงกับที่ครูพูด

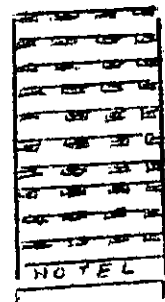
a.

b.

c.

d.

7. ครูพูดเกี่ยวกับข้อใด ?

a. post - office

b. hospital

c. hotel

d. barber shop

8. กรุพคเก็วกับข้อใด ?

a. post - office

b. hospital

c. hotel

d. barber shop

9. กรุพคเก็วกับข้อใด ?

a. post - office

b. hospital

c. hotel

d. barber shop

B. จงเขียนตามคำบอก

10.

11.

12.

13.

C. คำใดในข้อย่อย a, b, c หรือ d ที่ออกเสียงแตกต่างไปจากคำอื่น

14. คำในข้อใดมีเสียงสระต่างไปจากคำอื่น

a. piece

b. read

c. head

d. eat

15. คำในข้อใดมีเสียงพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) ต่างไปจากคำอื่น

a. piece

b. house

c. place

d. rose

16. คำในข้อใดที่เสียงพยัญชนะต้นแตกต่างไปจากคำอื่น

a. thin

b. thick

c. this

d. thank

17. คำในข้อย่อยข้อใดออกเสียงสระเดียวกันทั้งหมด

a. house blouse could

b. but cut put

c. door book school

d. key bee sea

D. จงอ่านบทสนทนาต่อไปนี้ แล้วเลือกคำเติมในช่องว่าง

Student : Good afternoon, teacher.

Teacher :¹ How are you today ?

Student :² Thank you, and you ?

Teacher : I'm fine.³

18. ใส่วลีความใจดีลงในช่องว่างที่ 1

a. Good morning. b. Good night.

c. Good afternoon. d. Good bye.

19. ใส่วลีความใจดีลงในช่องว่างที่ 2

a. I'm sorry. b. Yes, O.K.

c. I'm 13. d. I'm fine.

20. ใส่วลีความใจดีลงในช่องว่างที่ 3

a. And how are you. b. Thank you.

c. You're welcome. d. You're O.K.

Tom and Aree at a street corner.

Tom : Could you tell me where the post office is ?

Aree :¹ Walk along this street for 200 meters.

The post office² on your right.

Tom : Thank you very much.

Aree :³

21. จงเลือกคำเติมในช่องว่างที่ 1 อย่างเหมาะสม

a. Yes

b. No

c. Sorry

d. Thank you

22. จงเลือกคำเติมในช่องว่างที่ 2 อย่างเหมาะสม

a. is

b. was

c. am

d. are

23. จงเลือกคำเติมในช่องว่างที่ 3 อย่างเหมาะสม

a. That's good.

b. Thank you so.

24. คำในข้อใดเน้นเสียงหนักทางไปจากข้ออื่น

- a. remember b. important
- c. beautiful d. papaya

25. คำในข้อใดเน้นเสียงหนักทางไปจากข้ออื่น

- a. police b. market
- c. barber d. office

26. ประโยคในข้อใดออกเสียงเน้นทางจากข้ออื่น

- a. Who are you ? b. Is he a tailor ?
- c. What is he ? d. What is this ?

27. ประโยคในข้อใดออกเสียงเน้นทางจากข้ออื่น

- a. It is a tree. b. Is he afraid ?
- c. Is this his picture ? d. Is this a bird ?

28. Were you at home yesterday ?

- a. No, I was. b. No, I was not.
- c. Yes, I was not. d. Yes I home.

29. Is your house big ?

- a. No, it not. b. No, it was.
- c. Yes, it was. d. Yes, it is.

E. จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามสำหรับข้อ 30 - 34

Bangkok is a big city. There are many buildings in Bangkok. There are many primary schools and secondary schools. There are many students in the schools. There are eight universities in Bangkok, too. There is a big zoo in Bangkok. The zoo is near a secondary school. There are many birds and animals in the zoo.

30. How many universities are there in Bangkok ?

- a. 4 b. 6
- c. 8 d. 10

31. Where is the zoo ? The zoo is

32. What can you see at the zoo ?

- a. elephants b. deer
- c. tigers d. birds

33. Is the zoo small ?

- a. Yes, it is. b. Yes, it does.
- c. No, it is not. d. No, it not.

34. ข้อความใดในข้อ a, b, c, d ที่ไม่เป็นความจริง

- a. There are many universities in Bangkok.
- b. There are many schools in Bangkok.
- c. There are many students in Bangkok.
- d. There are many zoos in Bangkok.

F. จงอ่านข้อความต่อไปนี้ และตอบคำถามข้อ 35 - 39

John and Jim like playing basketball. Jim is short but strong. John is tall and thin. Jim is good at basketball. John is good at basketball, too. His height helps him. However, he is lazy.

35. Who is tall ?

- a. John b. Jim
- c. Jim and John d. no one

36. Who is lazy ?

- a. John b. Jim
- c. Jim and John d. no one

37. Who is good at basketball ?

- a. John b. Jim
- c. Jim and John d. no one

38. ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง

- a. Jim is tall and strong.
- b. John is short and thin.

Jim is thin but strong.

39. ข้อต่อไปนี้ข้อใดผิด

- a. Jim is lazy.
- b. John plays basketball well.
- c. Jim likes basketball.
- d. John is thin.

40. Where is the cat ?

The cat is the bed. (รูปหน้า 59)

- a. on
- b. in
- c. under
- d. down

41. Where is the bed.

- a. on
- b. in
- c. under
- d. down

42. คำในคู่ใดต่อไปนี้มีความหมายใกล้เคียงกันที่สุด

- a. city - town
- b. full - empty
- c. old - new
- d. hospital - hotel

43. คำในคู่ใดต่อไปนี้มีความหมายตรงกันข้าม

- a. city - town
- b. dirty - clean
- c. small - little
- d. sick - ill

44. คำในคู่ใดต่อไปนี้มีความหมายตรงกันข้าม

- a. many - much
- b. good - better
- c. happy - sad
- d. sick - ill

45. Today is Monday. What day was it yesterday ?

.....

- a. It is Sunday.
- b. It Sunday.
- c. It is being Sunday.
- d. It was Sunday.

46. Where is John now ?

- a. He is sleeping. b. He sleeps now.
c. He was sleep. d. He sleeping.

47. What do you do in the evenings ?

- a. I am watching T.V. now.
b. I was watching T.V.
c. I watch T.V.
d. I watching T.V.

g. จงเลือกคำเติมในช่องว่าง สำหรับข้อ 48 - 51

48. Miss Young a student last year.

- a. is b. was
c. were d. being

49. Where the men ?

- a. is b. are
c. was d. being

50. This boy hungry.

- a. does b. do
c. is d. be

51. How many there in the picture ?

- a. buses are b. bus are
c. buses is d. buses is

52. จงตอบคำถาม What is your name?

.....

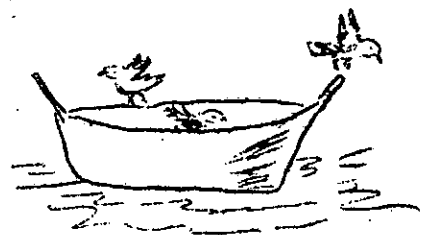
53. จงเปลี่ยนเป็นประโยคปฏิเสธ There are many people.

.....

54. Where are the birds ?

.....

.....

H. จงเรียงคำในข้อ 55 - 58 เป็นประโยคที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง boy he is a.

He is a boy.

55. clean, forks, are, our.

.....

56. hill, boy, is, the, up, big, going, a.

.....

57. nice, airplane, is, our.

.....

58. blackboard, the, there, is, at, girl, a.

.....

สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ 1 - 4 กรุณอกเสียงให้ดังเพียงครั้งเดียว

1. cards.
2. lose.
3. It is a blouse.
4. I like tea.

สำหรับข้อ 5 - 13 กรุณอกเสียงให้ดังข้อละ 2 ครั้ง

5. My son is 10 years old.
6. The building is tall.
7. It is a place. You go to this place when you are sick.
8. It is a place. You go to this place when you want your hair cut.
9. It is a place. You go to this place when you want to mail a letter to your friends.
10. A new car.
11. A bus station.
12. Where is your home ?
13. She is going to the market.

หมายเหตุ

แบบทดสอบภาษาอังกฤษชั้น ม. 2 และ ม. 3 ไม่สามารถเปิดเผยรายละเอียดได้
เนื่องจากเป็นแบบทดสอบมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

สำหรับครู

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน คือ

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม

ข. ปัญหาของ เกณฑ์หมวด ซึ่งแยกออกเป็น 5 ข้อ คือ

1. ปัญหาในด้านการเรียน
2. ปัญหาทางจิตวิทยาสังคม
3. ปัญหาในด้านการสื่อความหมาย
4. ปัญหาในด้านการฝึกอาชีพ
5. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

ค. ความพึงพอใจของผู้สอน

ขอให้ท่านพิจารณาว่า เกณฑ์หมวดในโรงเรียนของท่านมีปัญหาตามรายละเอียดที่กล่าวถึงในช่อง "ลักษณะปัญหา" มากน้อยเพียงใดแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหาในช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ตามสภาพความเป็นจริง ส่วนในช่องว่างขวามือสุด ขอให้ท่านบอกปัญหาที่พบมากที่สุดที่ตรงกับหัวขอคำแนะนำ

ตัวอย่าง

ลักษณะของปัญหา	ระดับของปัญหา					โปรดระบุปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในแต่ละหัวข้อ
	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด	
1. การเรียนวิชาคณิตศาสตร์				✓		แปลโจทย์เลขไม่ไ้
2. ปัญหาทางพฤติกรรม			✓			แสดงพฤติกรรมไปในทางก้าวร้าว
3. การปรับตัว		✓				ปรับตัวลำบาก
4. การเขียนประโยค	✓					เขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักภาษา

โปรดกรอกข้อมูลในหน้าถัดไป

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม

1. ทานสอนอยู่ที่โรงเรียน
2. ทานสอนชั้นใด ☐ ป.5 ☐ ป.6 ☐ ม.1 ☐ ม.2 ☐ ม.3 ☐ ชั้นอื่น ...
3. ทานสอนเด็กหนวก - หูทั้งมาบ้างแล้ว
☐ 0 - 5 ปี ☐ 6 - 10 ปี ☐ เกิน 10 ปี
4. เพศของท่าน ☐ ชาย ☐ หญิง
5. วิชาที่ท่านสอนประจำ คือวิชา _____

ข. ปัญหาของเด็กหนวก

โปรดพิจารณาว่า เด็กหนวกในโรงเรียนของท่าน มีปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือที่ตรงกับความเป็นจริง

ลักษณะของปัญหา	ระดับของปัญหา					โปรดระบุปัญหาที่พบ น้อยที่สุดในแต่ละหัวข้อ
	มากที่สุด	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย ที่สุด	
1. <u>ปัญหาคานการเรียนรู้</u>						
1. การเรียนวิชาภาษาไทย						
2. การเรียนวิชาคณิตศาสตร์						
3. การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์						
2. <u>ปัญหาทางจิตวิทยา - สังคม</u>						
4. การควบคุมอารมณ์						
5. ปัญหาทางพฤติกรรม						
6. ความเชื่อมั่นในตนเอง						
7. ความรับผิดชอบ						

ลักษณะของปัญหา	ระดับของปัญหา					โปรแกรมปัญหาที่พบบ่อย ที่สุดในแต่ละหัวข้อ
	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด	
8. การยึดตนแข็ง เป็นศูนย์กลาง เอาแต่ใจตนเอง						
9. การทักสินใจ						
10. การปรับตัว						
11. การเข้าสังคมกับเพื่อน						
12. การสังคมกับครู						
13. การสังคมกับผู้อื่น						
3. ปัญหาในการสื่อความหมาย						
14. การสื่อความหมายกับผู้อื่นด้วยการพูด						
15. การสื่อความหมายกับผู้อื่นด้วยการใช้ภาษามือ						
16. การสื่อความหมายด้วยการอ่านริมฝีปาก						
17. การสื่อความหมายด้วยการใช้ท่าแนะนำพูด						
18. การสื่อความหมายโดยการอ่านสีหน้าท่าทาง						
19. การสื่อความหมายโดยใช้การสื่อสารรวม						
4. ปัญหาความรู้การฝึกอาชีพ						
20. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ						
21. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ						
22. การเตรียมตัวเพื่อฝึกอาชีพ						

ปัญหาอื่น ๆ ของเด็กหนุ่มสาวที่ท่านพบ โปรแกรมเป็นรายข้อ (เขียนเพิ่มเติมในแนบสุดท้าย)

ลักษณะของปัญหา	ระดับของปัญหา					โปรแกรมปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในแต่ละหัวข้อ
	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด	

5. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของ เด็กหูหนวก

23. การจำแนกเสียงพูด

24. ความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยการฟัง

25. การออกเสียงหนักในคำ

26. การออกเสียงหนักในคำ

27. การออกเสียงหนัก-เบาในประโยค

28. ความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยการอ่าน

29. การ เขียนคำ

30. การ เขียนประโยค

31. การ เขียนเรียงความ

32. การ กัดลายมือ

ค. ความพึงพอใจของผู้สอน

33. ท่านมีความพึงพอใจ

ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของเด็ก

หูหนวก มากน้อยเพียงใด

34. ท่านเห็นว่าควรสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กหูหนวกต่อไปหรือไม่

☐ ควรสอนต่อไปเหมือนเดิม

☐ ควรลดลง

☐ ไม่ทราบ

☐ ควรสอนต่อไปแต่ควรปรับปรุงหลักสูตร

☐ ควรสอนต่อไปแต่ควรปรับปรุงวิธีสอน

35. ปัญหาอื่น ๆ ที่ท่านพบเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของท่าน โปรดระบุเป็นข้อ ๆ

(โปรดเขียนต่อก้านหลัง)

รหัส _____

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ชุดที่ 2

สำหรับนักเรียน

โรงเรียน _____ ชั้น _____

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความข้างล่างนี้ และพิจารณาว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น มากน้อยเพียงใด แล้วใส่
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

<u>ตัวอย่าง</u>	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เฉย ๆ
	งูเป็นสัตว์ที่น่าเกลียด.....	✓		

จากตัวอย่างข้างบนแสดงว่าท่านมีความเห็นว่า งู เป็นสัตว์ที่น่าเกลียด โปรดคิดให้รอบคอบก่อนตัดสินใจ

และลงมือทำในหน้าต่อไป

(โปรดพลิก)

การวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อ

แบบทดสอบภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ชั้น ป.5		ชั้น ป. 6		ชั้น ม.1	
	ความยาก	อำนาจจำแนก	ความยาก	อำนาจจำแนก	ความยาก	อำนาจจำแนก
1	1.00	0.00	0.97	0.21	0.28	-0.15
2	1.00	0.00	0.94	0.11	0.40	0.50
3	0.15	0.06	1.00	0.21	0.85	0.30
4	1.00	0.00	0.97	0.11	0.30	0.22
5	1.00	0.00	0.97	0.32	0.68	0.44
6	0.00	0.00	0.56	0.42	0.53	0.22
7	0.65	0.24	0.81	0.63	0.78	0.37
8	0.65	0.47	0.78	0.84	0.53	0.60
9	0.50	0.65	0.72	0.53	0.58	0.37
10	0.76	0.47	0.75	0.84	0.83	0.37
11	0.59	0.35	0.41	0.95	0.43	0.60
12	0.32	0.29	0.59	0.42	0.80	0.37
13	0.50	0.06	0.75	0.21	0.70	0.52
14	0.50	0.53	0.56	0.21	0.38	0.52
15	0.62	0.29	0.28	0.11	0.10	0.30
16	1.00	0.00	0.47	0.21	0.38	0.60
17	1.00	0.00	0.20	0.21	0.48	0.40
18	0.97	0.06	0.25	0.11	0.78	0.30
19	0.88	0.24	0.22	-0.32	0.60	0.44
20	0.85	0.29	0.38	0.42	0.78	0.22

ข้อที่	ชั้น ป.5		ชั้น ป.6		ชั้น ม.1	
	ความยาก	อำนาจจำแนก	ความยาก	อำนาจจำแนก	ความยาก	อำนาจจำแนก
21	0.82	0.35	0.56	0.64	0.45	0.60
22	0.94	0.12	0.47	0.53	0.68	0.60
23	0.52	0.24	0.19	0.83	0.33	-0.07
24	0.15	0.06	0.50	0.42	0.10	0.97
25	0.97	0.06	0.50	0.72	0.13	0.07
26	0.71	0.47	0.59	0.32	0.30	0.37
27	0.88	0.24	0.72	0.63	0.33	0.07
28	0.59	0.59	0.78	0.42	0.55	0.37
29	0.59	0.71	0.69	0.42	0.58	0.37
30	0.56	0.88	0.63	0.42	0.78	0.30
31	0.62	0.65	0.47	0.11	0.90	0.15
32	0.85	0.29	0.38	-0.11	0.88	0.30
33	0.94	0.12	0.81	0.42	0.63	0.37
34	0.65	0.24	0.75	0.42	0.33	0.15
35	0.53	0.71	0.38	0.21	0.90	0.15
36	0.56	0.53	0.84	0.32	0.53	0.30
37	0.65	0.47	0.91	0.21	0.53	0.52
38	0.74	0.53	0.69	0.32	0.85	0.07
39	0.32	0.65	0.56	0.32	0.43	0.66
40	1.00	0.00	0.47	0.11	0.30	0.44

คะแนนดิบ

1. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (คะแนนเต็ม 40)

โรงเรียนโสตศึกษา สงขลา

โรงเรียนโสตศึกษา ขลุงบุรี

เลขที่	คะแนน		เลขที่	คะแนน	
	ทดสอบปกติ	ทดสอบโดยภาษามือ		ทดสอบปกติ	ทดสอบโดยภาษามือ
1	5	11	1	10	14
2	5	9	2	14	17
3	6	13	3	15	21
4	7	14	4	15	19
5	8	15	5	16	20
6	9	18	6	16	18
7	9	19	7	17	21
8	9	19	8	18	20
9	10	14	9	21	27
10	10	19			
11	10	19			
12	10	21			
13	11	15			
14	11	16			
15	11	18			
16	11	19			
17	12	18			
18	12	17			
19	13	20			
20	13	18			
21	14	18			
22	16	16			

2. ชั้นประถมศึกษา 6 (คะแนนเต็ม 40)

โรงเรียนโสตศึกษา สงขลา

โรงเรียนโสตศึกษา ชลบุรี

เลขที่	คะแนน		เลขที่	คะแนน	
	ทดสอบปกติ	ทดสอบโดยภาษามือ		ทดสอบปกติ	ทดสอบโดยภาษามือ
1	2	7	1	3	7
2	3	9	2	5	11
3	4	15	3	6	11
4	5	13	4	7	8
5	6	11	5	7	9
6	6	10	6	8	13
7	6	16	7	9	11
8	7	12	8	9	11
9	7	17	9	10	12
10	7	14	10	11	16
11	7	12	11	11	15
12	7	14	12	14	16
13	8	10			
14	8	17			
15	8	18			
16	8	18			
17	9	20			
18	10	17			
19	11	18			

3. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (คะแนนเต็ม 56)

โรงเรียนเศรษฐเสถียร

โรงเรียนโสตศึกษา ห้วยทากาเมฆ

เลขที่	คะแนน		เลขที่	คะแนน	
	ทดสอบปกติ	ทดสอบโดยภาษามือ		ทดสอบปกติ	ทดสอบโดยภาษามือ
1	8	14	1	9	14
2	9	13	2	9	13
3	10	15	3	12	13
4	11	20	4	15	16
5	11	18	5	15	20
6	12	18	6	16	16
7	12	15	7	17	18
8	12	18			
9	12	16			
10	14	21			
11	14	22			
12	17	17			
13	17	23			
14	17	25			
15	17	23			
16	19	29			
17	19	28			
18	19	26			

4. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - 3

โรงเรียนเศรษฐเสถียร				รร. โสคติศึกษา ทุ่งมหาเมฆ			
เลขที่	ชั้น ม.2	เลขที่	ชั้น ม.3	เลขที่	คะแนน	เลขที่	ชั้น ม.2
คะแนน		คะแนน		คะแนน		คะแนน	
1	8	1	9	20	17	1	8
2	9	2	9	21	17	2	9
3	10	3	10	22	18	3	10
4	11	4	10	23	18	4	10
5	12	5	11	24	18	5	12
6	12	6	11	25	18	6	13
7	13	7	12	26	20	7	14
8	14	8	13	27	20	8	15
9	15	9	14			9	15
10	15	10	14			10	15
11	16	11	14			11	15
12	16	12	14			12	15
13	16	13	14			13	15
14	16	14	14			14	16
15	16	15	14			15	16
16	18	16	15			16	17
17	19	17	15			17	17
18	22	18	16			18	17
19	22	19	17			19	20
						20	20

เกณฑ์ปกติ วิชาภาษาอังกฤษ (ทั่วประเทศ)

ชั้น ม.2		ชั้น ม.3	
คะแนนดิบ	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์	คะแนนดิบ	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์
23	59.22	23	77.96
22	65.35	22	73.26
21	60.67	21	67.60
20	55.73	20	60.63
19	50.40	19	52.81
18	44.83	18	44.48
17	38.95	17	35.99
16	32.94	16	27.78
15	26.90	15	20.21
14	21.04	14	13.77
13	15.47	13	8.71
12	10.58	12	5.21
11	6.81	11	2.93
10	4.09	10	1.49
9	2.30	9	.73
8	1.26	8	-
7	.63	7	-
คะแนนเฉลี่ย 19.91 ✓		19.64 ✓	
ความแปรปรวน 47		35.49	
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.89		65.96	
จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ 11563		11468	
คะแนนเต็ม 50 /		60	
ความเชื่อมั่น .695		.64	

กรณีแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ป.5

ข้อ	1 - 7	วัดทักษะทางการฟัง ✓
	12 - 15	วัดทักษะทางการพูด ✓
	19 - 24	วัดทักษะทางการอ่าน ✓
	16 - 18	วัดทักษะทางการเขียน ✓
	25 - 28	วัดทักษะทางการเขียน ✓
	8 - 11	วัดทักษะทางการเขียน ✓
	31 - 40	วัดทักษะทางการเขียน ✓
2. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ป.6

ข้อ	1 - 8	วัดทักษะทางการฟัง
	13 - 20	วัดทักษะทางการพูด
	23 - 31	วัดทักษะทางการอ่าน
	21 - 22	วัดทักษะทางการอ่าน
	9 - 12	วัดทักษะทางการเขียน
	33 - 40	วัดทักษะทางการเขียน
3. แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชั้น ม.1

ข้อ	1 - 9	วัดทักษะทางการฟัง
	14 - 27	วัดทักษะทางการพูด
	30 - 45	วัดทักษะทางการอ่าน
	10 - 13	วัดทักษะทางการเขียน
	28 - 29	วัดทักษะทางการเขียน
	46 - 56	วัดทักษะทางการเขียน

แบบทดสอบภาษาอังกฤษชั้น ม.2 และ ม.3 เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของกระทรวง
ศึกษาธิการ กรณีนี้ไม่เป็นที่เปิดเผย

รายชื่อโรงเรียนที่เก็บข้อมูล

โรงเรียน	จำนวนครูที่ตอบแบบสอบถาม	จำนวนนักเรียนที่ทดสอบภาษาอังกฤษ
1. เศรษฐเสถียร	10	ม.3 : 27 ม.2 : 19 ม.1 : 18
2. หุ้ยมหาเมฆ	10	ม.2 : 20 ม.1 : 7
3. โสตศึกษาสงขลา	10	ป.6 : 20 ป.5 : 22
4. โสตศึกษาชลบุรี	10	ป.6 : 12 ป.5 : 9
5. โสตศึกษาดาก	10	
6. โสตศึกษาขอนแก่น	10	
7. โสตศึกษาอนุสารสุนทร	10	
รวม	70	154

รวมทั้งสิ้น 224